

BẢN DỊCH BẰNG VIỆT NGỮ²

NGUYỄN VĂN ANH NGỮ CỦA
SÁCH HƯỚNG DẪN PHỤ HUYNH:

"IF YOUR CHILD STUTTERS"

(Ấn bản Kỹ Hai)

NẾU CON EM QUÍ VỊ NÓI LẮP (CẢ LẦM)

CỦA

STANLEY AINSWORTH

JANE FRASER

với

HỘI ĐỒNG THẨM ĐỊNH

KÍNH GỎI CÁC PHỤ HUYNH,

Quyển sách này dành cho các phụ huynh đang quan tâm đến sự phát ngôn của con em nhỏ. Nếu quý vị có con em thông thường nói năng trôi chảy nhưng đôi lúc lặp lại các từ, âm thanh hoặc các vần, quý vị có thể lo sợ là con em bắt đầu nói lắp (ca-lam).

Mục đích của quyển sách này là giúp quý vị khỏi sự tập luyện lại con em, với một sự hiểu biết sâu xa hơn của vấn đề. Sách này trình bày các tư tưởng của nhiều chuyên gia về địa hạt nói lắp, tất cả các chuyên gia đó đều đặt nặng vấn đề sớm xác định phòng ngừa tật nói lắp của con em.

Các tật phát ngôn khó khăn có thể là những nỗi thất vọng và nản lòng nhất của nhân loại, đặc biệt là khi bị bỏ quên hay bị nhận định sai lầm. Bởi lý do đó, mọi nỗ lực hướng về sự hiểu biết sâu xa hơn của các tật phát ngôn, sẽ đóng góp một cách đáng kể vào sự phát triển bình thường và lành mạnh cũng sự an toàn của con em quý vị.

Jane Fraser

Chủ tịch

Hội Speech Foundation of America.

CON TÔI NÓI LẶP KHÔNG ?

Diễn từ khởi đầu bằng tiếng khóc chào đời. Đoạn nó phát triển nhanh trong hai năm đầu mà đứa trẻ học hỏi phát những âm và từ ngữ có ý nghĩa. Sau đó, trong khoảng từ hai đến sáu tuổi, có thể nó bắt đầu gặp những khó khăn đáng kể khi nói năng lưu loát và thông thạo, đặc biệt khi dùng những câu nói.

Tất cả trẻ con lặp lại những từ và câu nói, thường ngập ngừng và thỉnh thoảng có khó khăn trong khi nói suông sẽ những từ ngữ, tuy nhiên có những trẻ gặp trở ngại hơn và trong những quãng thời gian dài hơn. Nếu con em quý vị thuộc một trong những trẻ này, quý vị có thể ngạc nhiên con em quý vị bắt đầu nói lắp. Tất này sẽ trở nên trầm trọng hoặc sẽ hết đi? Nếu quý vị nghĩ con em mình đang nói lắp, quý vị cần làm gì, và nếu vậy, làm sao? Mục tiêu chúng tôi là trả lời một số những câu hỏi này.

PHẢI CHĂNG CON TÔI NÓI LẶP ?

Nói lắp gần giống diễn từ, nhưng vậy cũng xảy ra nhiều việc khác. Tất cả chúng ta thỉnh thoảng lặp lại các từ hoặc các vãn; không ai có một diễn từ hoàn toàn suông sẽ. Chúng ta đều ngập ngừng, xen vào các tiếng đồng hoặc các từ, xáo trộn các vãn, trở lại và duyệt xét các câu nói, hoặc thì nói hai tiếng cùng một lúc và kết thúc bằng lăm lăm hoặc ngừng lại một lúc. Đứa trẻ nhỏ khi còn phải đấu để đạt được vài âm thanh, từ ngữ, bộ cuộc của câu nói và những thủ tục khác mỗi chuyên xã giao, thường nheên sẽ ngập ngừng thường hơn người lớn và những trẻ con lớn tuổi hơn. Sự suông sẽ trong diễn từ của một người cũng thay đổi rất nhiều với nội cảm và ngoại cảm. Các biến đổi về lưu loát này có tầm lớn lao hơn trong đứa trẻ nhỏ.

Bởi những trẻ con nói ngập ngừng thông thường biểu hiện những tính chất tương tự như trong tất nói lắp, có thể khó cho quý vị để phân định những sự nói ngập ngừng thông thường với sự nói lắp. Hơn nữa, tùy thuộc thời gian, các biểu hiện thay đổi trong sự trầm trọng và nhịp điệu, với hoàn cảnh, và những cảm nghĩ của người phát ngôn. Do đó, nếu quý vị quan tâm đến sự nói năng của con em, tốt hơn hết là quý vị nhờ một nhà bình lý học ngôn ngữ quyết định giúp. Nếu vì vậy rất loạn là con em quý vị không bị ngập ngừng bất thường, vì vậy sẽ khuyên quý vị đừng làm gì nữa, tuy nhiên quý vị có thể cần giảm sự lo âu của mình. Nếu con em quý vị thật sự gặp khó khăn về tất nói lắp, các ý kiến trong sách này cũng như của nhà bình lý học phần là những điều hữu ích cho quý vị.

NHÀ BÌNH LÝ HỌC QUYẾT ĐỊNH RA SAO NẾU CON EM

BẮT ĐẦU NÓI LẮP ?

Có những dấu hiệu chỉ dẫn con em quý vị đã vượt qua loại ngập ngừng trong diễn từ thông thường với lứa tuổi của nó. Trong lúc hội kiến với nhà bình lý học, có thể con em quý vị không biểu hiện vấn đề hoặc không có đặc tính nào làm quý vị quan ngại. Nếu quý vị biết được những dấu hiệu của sự phát khởi nói lắp, tất nhiên quý vị sẽ có thể cho nhà bình lý học biết được lúc nào và điều kiện nào con em quý vị đã sử dụng các biểu hiện đó. Sự tiếp xúc hằng ngày với con em quý vị giúp quý vị phán đoán tốt nhất bao lâu xảy ra thường xuyên. Sự thông hiểu các dấu hiệu này sẽ giúp quý vị quyết định có cần đi gặp nhà bình lý học hay không.

CÁC BẢO HIỆU

Nói lặp không những là các giai đoạn trong sự phát ngôn suông sẽ, mà chúng ta gọi là mất mạch lạc. Nó còn được tạo bởi các cảm ứng đối với sự khó khăn trong khi nói. Khi quý vị quan tâm đến các dấu hiệu đó, thì tránh đừng quá chú tâm đến chúng nó. Chúng cần được nhìn liên hệ đến toàn thể diễn tả, phần lớn có thể được kể là lỗi lạc. Cũng nên lưu ý là các biểu hiện đó xảy ra vào buổi đầu. Chúng xảy đến vào những lúc trong những đứa trẻ không hề nghĩ mình đang nói lặp.

I. LẬP LẠI NHIỀU LẦN.

Tất cả chúng ta, riêng đặc biệt các trẻ con đang học nói, lập lại các từ và các câu. Không gì khác biệt cho một đứa trẻ lên bốn lập lại một tiếng nói nhiều lần. Một đứa trẻ, không phải là đứa nói lặp, lập lại tiếng "vã - vã - vã - vã - vã ..." làm nhiều lần cho đến khi nó quên những gì nó muốn nói. May mắn là nó chỉ cười về việc đó cũng như cha mẹ nó vậy thôi.

Đôi khi các từ hoặc tiếng phát khởi chẳng hạn như tiếng ngân đàn hoặc lập lại "uh" hoặc "um" được sử dụng. Quan trọng hơn nữa, các phần của từ, thường là vần điệu, có thể được lập lại. Nếu con em quý vị bắt đầu sử dụng các lập lại thường thường như vậy với nhiều từ và trong nhiều trường hợp, con em quý vị đang gặp phần khó khăn trên mức thông thường về diễn tả. Sự sử dụng các vần lặp đi lập lại có thể là giai đoạn quá độ ửng như các thói kỳ chấp chững tập đi đứng và chạy nhảy. Tuy nhiên, đó là một trong những dấu hiệu đầu tiên mà chuyên gia tìm hiểu đi biết con em quý vị có thể bị tật nói lặp.

Các hiệu báo hoặc dấu nguy hiểm, với những thay đổi về tuổi đời, cũng được trình bày trong cuốn phim tựa đề "Phòng Ngừa Nói Lặp: Phần I. Nhận Định các Hiệu nguy hiểm," của nhà xuất bản Speech Foundation of America. Nếu quý vị cần sắp đặt đi xem phim đó, quý vị sẽ thấy các hình ảnh sống động giúp cho quý vị thực hiện các quyết định. Phim đó có thể mượn hoặc mua tại nơi sản xuất Seven Oaks Productions, 9145 Sligo Creek Parkway, Silver Spring, Maryland 20910. Có thể, hệ thống học đường địa phương của quý vị hoặc Chăm ỷ niên về Thủ thuật Ngôn, hoặc một đại học cộng đồng hay đại học tổng hợp, có sắp đặt chiếu cuốn phim đó cho các phụ huynh quan tâm đến.

2. MẪU ÂM NGÂM

Mẫu âm ngâm (hoặc trầm) được sử dụng suốt trong diễn từ hằng ngày. Đó là một trung thanh "uh" thường thấy trong các văn không xuống âm chẳng hạn như "around", "concerned", "suggest", "wanted", "the boy." Đứa trẻ bắt đầu chúng tỏ lặp lại bất thường các từ thường dùng thành trầm trong những cách làm tri trẻ hoặc sai lệch giống diễn từ. Nếu nó nói "go-go-go-goat", chúng ta không lo ngại. Nhưng nếu nó nói "guh-guh-goat", chúng ta nhận định đó là một báo hiệu, đặc biệt nếu nó ngắt thanh giữa các văn và do đó tách rời các văn thành một loạt âm "uh" (trầm). Trong các từ khởi sự bằng một mẫu âm, chẳng hạn như "over", nó có thể nói "uh-uh-over" thay vì lặp lại âm thanh đầu tiên "o". Quý vị có thể khó mà nhận định các khác biệt này, nhưng chuyên gia được huấn luyện để làm việc này.

3. KÉO DÀI

Đôi khi, thay vì lặp lại các âm thanh đầu tiên, con em quý vị có thể kéo dài âm thanh đầu tiên của một từ, do đó "Mommy" trở thành "Mmmmmmmmmommy".

Ba báo hiệu đầu tiên - lặp lại âm thanh, lặp lại thanh trầm, kéo dài các âm thanh - có thể thỉnh thoảng xảy đến trong hầu hết các trẻ con. Nếu nó bắt đầu xảy đến quá thường trong nhiều trường hợp nói năng, và bắt đầu ảnh hưởng đến khả năng thông đạt của con em, quý vị nên quan tâm đến.

4. RUNG ĐỘNG

Thỉnh thoảng, quý vị nhận thấy các bắp thịt nhỏ quanh miệng con em và ở quanh hàm run động hoặc ngậm lên khi tựa hồ nó bị vướng vích với các từ ngữ. Mức độ của sự run động có thể nhẹ hay trầm trọng. Các run động này liên hệ đến những khó khăn phải tiếp tục phát diễn từ khi miệng đứa trẻ vẫn giữ ở một vị thế mà không một âm thanh thoát ra. Chuyên gia muốn biết bao nhiêu lần những run động đó được quý vị nhận định và hiện nay chúng đang kéo dài hơn trước kia không.

5. LÊN GIỌNG VÀ TỒ TIẾNG

Khi con em quý vị có phát ra tiếng nói, giọng và cường độ của âm thanh mà nó kéo dài có thể cất lên trước khi nó chấm dứt tiếng nói. Nó có thể chuyển trở lên hoặc thỉnh thoảng vọt lên một cấp cao hơn. Trong hai trường hợp, con em quý vị cố gắng gỡ ra cái từ bị nghẽn, nhưng đó lại là một báo hại mà con em cần được chữa trị.

6. PHÂN ĐẤU VÀ CĂNG THẰNG

Con em quý vị có thể phân đấu để phát ngôn hoặc có một sự căng thẳng bất thường nơi môi, lưỡi, cổ họng hoặc lồng ngực khi nó muốn một vài tiếng nào đó. Vào những lúc khác nó chỉ cần một ít sức căng thẳng để phát ra những tiếng như vậy. Mức độ phân đấu có thể thay đổi từ tình trạng khó nhằn định để tình trạng bình thường trong các trường hợp môi căng, và có thể hoàn toàn biến mất trong những quãng thời gian dài. Trong tình huống nào cũng vậy, phân đấu và căng thẳng gia tăng có nguy là con em quý vị gặp phát tất nói lặp lại.

7. GIẤY PHỨT SỢ HÃI

Quý vị có thể thấy một giây phụt sợ hãi thoáng qua trên nét mặt của con em khi nó đề cập đến một tiếng. Nếu vậy, nó có thể đã trải qua lắm khó khăn vướng mắc phát ngôn, làm cho có phản ứng cảm xúc trong sự phân đấu hoặc khi bắt đầu gặp khó khăn. Nó có thể đi xa hơn giai đoạn sợ hãi và bắt đầu khóc lên vì nó không thể nói lên một tiếng nào cả. Nó có thể lo sợ về một vài tiếng đặc biệt trong vài trường hợp nói chuyên, hoặc hoàn toàn sợ hãi phải nói chuyên. Nếu quý vị muốn chữa trị cho con em khi sự sợ hãi còn trong giai đoạn trải qua ngắn ngủi, có hi vọng ngừa được sự lo sợ mãnh liệt và kéo dài của sự phát ngôn phát triển thêm.

8. TRÁNH NẾ

Kinh qua phân đấu và sợ hãi khi phát ngôn, con em quý vị thử tìm những cách tránh né khác nhau. Nó có thể hoãn lại việc thử nói một tiếng cho đến khi nó biết chắc nói được tiếng đó trôi chảy. Quý vị có thể nhận thấy một số thời gian ngưng nói. Nó có thể không chịu nói đúng các lúc, thay thế hoặc xen vào những tiếng thừa hoặc những tiếng đồng vô nghĩa cho đến khi nó sẵn sàng nói lên một tiếng. Nó sẽ tiếp tục trì hoãn thông thường khi nói vào lúc nó thử tìm các tiếng hoặc làm câu nói, tuy nhiên các việc đó bây giờ trở nên thái quá. Nếu nó không nói dù khi nó biết rõ rằng những gì nó muốn nói, có lẽ nó tránh né do các điều lo sợ gia tăng của nó.

Năm báo hiệu sau cũng này được bản thảo riêng biệt tuy nhiên chúng thường xảy đến cùng một lúc. Phản ứng lo sợ và tránh né thường tiếp theo bởi phản đầu và căng thẳng; các rung động là do căng thẳng quá mức.

Tâm trí điển này khác với các ngưng trệ phát ngôn trong hai phương cách. Ba chỉ điển đầu tiên - lặp lại nhiều lần, mẫu âm ngân, và các kéo dài - làm sai lệch các khuôn mẫu điển từ. Nhiều đứa trẻ thực hiện các sai lệch này nhưng việc đó không làm sai lạc trầm trọng sự thông đạt. Ở vấn đề trẻ, tuy nhiên, các báo hiệu đó rất đáng chú ý, và khi sử dụng rất thường và trong nhiều trường hợp nói chuyện, các điều này phải được nhìn nhận là dấu hiệu phát khởi nói lắp. Năm chỉ điển kế tiếp - rung động nói lắp, lên giọng và lớn tiếng, phản đầu và căng thẳng, giảm phát sợ hãi, và tránh né - xảy đến khi con em quý vị khởi sự phản ứng lại các ngưng trệ phát ngôn. Các phong thái này ngăn trở trầm trọng sự phát ngôn thông suốt và làm rối sự thông đạt. Chúng cho biết con em quý vị đang cố làm gì đối với các sự ngưng trệ. Con em quý vị không biết là nó đang làm những việc đó theo các phản ứng tự động. Tuy rằng với sự tránh né và căng thẳng lúc đầu tựa hồ hiểu rõ cho nó, các báo hiệu này có hại về lâu về ngắn tạo thêm các yếu tố xao lãng vào điển từ của con em và có chiều gia tăng sự sợ hãi các tiếng nói của nó. Các rối rắm thừa này liên hệ làm nản con em quý vị lẫn các người nghe nữa.

Sự hiện diện của các báo hiệu chỉ dẫn là con em quý vị đang mắc phải tật nói lắp nếu không có cách gì chữa trị. Nếu quý vị không chữa trị nó, quý vị phải đưa con em đến khám tại chuyên gia. Chuyên gia sẽ thực hiện một chương trình chữa trị thích ứng đối với con em quý vị hoặc có thể theo dõi con em một thời gian dài hơn.

Nếu quý vị muốn nhận xét sự phát ngôn của con em xác thực hơn trong một thời gian, có vài điều mà quý vị phải biết đến. Cũng như trong các lãnh vực phát triển khác, sự nói năng không phát triển đồng đều; quý vị phải mong nhận định đôi khi có nhiều khó khăn hơn những lúc khác. Hãy nhận định đặc biệt những khi sự phát ngôn được lưu loát hơn để tránh lo ngại về trở ngại ngẫu nhiên - Đừng cố nhận xét con em mỗi khi nó mở miệng để nói - Hãy lắng nghe những gì nó muốn nói với quý vị - Hãy chú ý lượng kết mức độ khó khăn nó đang gặp và từ nói năng trở nên khả quan hay tệ hơn trong tổng quát - Khi chuyển qua đề nghị quý vị lắng nghe những gì đặc biệt, hãy chú ý làm như vậy trong một phương cách biệt lập hơn là với phong thái cha mẹ đưa trẻ - Điều này có thể khó nhưng có thể tập được -

TẠI SAO Đứa TRẺ NÓI LẤP ?

Đó là câu hỏi tuyệt vọng vì dù rằng chúng ta biết nhiều yếu tố về nói lấp, chúng ta không đưa ra một sự trả lời dứt khoát - Tốt hơn nên bắt đầu trả lời bằng "Chúng tôi không biết, tuy nhiên..." Dù rằng các trẻ con nói lấp bởi nhiều lý do, thay đổi từ đứa này đến đứa khác - Tất nói lấp đôi khi tiếp tục khi các nguyên nhân sơ khởi không còn ảnh hưởng nữa - Hiện nhiên cho thấy vài đứa trẻ gặp những khó khăn căn bản trong sự điều động sự phối hợp thanh nhạp và thời lượng các liên hệ cần thiết cho nó phát ngôn lưu loát, nhất là trong những năm đầu tiên - Thiếu phối hợp trong phát ngôn có thể gây nên mất lưu loát cũng như yếu kém phối hợp các bắp thịt lời có thể làm vấp ngã khi tập đi - Tất nói lấp có thể tiếp tục khi đứa trẻ tập kiểm soát các bắp thịt điều khiển nói năng, tuy vậy trong vài đứa trẻ tập này có thể hết dần - Điều đó cho chúng ta tin rằng có yếu tố khác không rõ phải được lưu ý trong sự tiếp diễn của tất nói lấp -

Cũng thế, vài loại cảm giác quá độ - dù là một biến cố thật kéo động đơn thuần hoặc một loạt căng thẳng tiếp liên - có thể làm gián đoạn các phương thức nói năng trong đa số chúng ta - Trẻ con thì đặc biệt dễ bị ảnh hưởng vì nó đang tập quản trị các cảm xúc của nó và hình dung nhiều sự kiện đang đe dọa nó - Nói năng đứt quãng có thể trở nên một triệu chứng của mẫu thuẫn bên trong và lo ngại - Đứa trẻ có thể bắt đầu lo sợ vài trường hợp nói năng vì trong trí nó những trường hợp này cũng tương tự như những trường hợp khác mà nó đã gặp khó khăn - Tuy nhiên không phải tất cả trẻ con trải qua các kinh nghiệm như vậy đều nói lấp cả -

Những ngắt quãng thông thường mà mỗi đứa trẻ gặp phải có thể chính chúng là một nguồn gốc khó khăn - Từ đứa trẻ hoặc những đứa trẻ chung quanh nó có thể phản ứng lại các ngắt quãng này trong phương cách mà

nó cảm thấy phân đầu để loại trừ chúng nó. Đứa trẻ cũng cố gắng làm như vậy bao nhiêu, các khó khăn càng tăng thêm, và các phản ứng càng trở nên bất lợi hơn. Trong lần quặn bắt đầu và đứa trẻ sớm bị nhúng vào chúng tất nói năng mà nó nhận thấy không thể kiểm soát được nữa.

Quý vị có thể ngạc nhiên nếu con em quý vị có cơ bị tật nói lắp do sự trải qua một sự kinh hoàng cực độ. Tuy nhiên đó có thể là lý do của sự tác trở đầu tiên não của nói năng, thông thường nó chỉ có hậu quả tạm thời và gây nên tật nói lắp cho ít người thôi. Tật nói lắp có thể bị mắc phải do sự bất chước không? Đa số trường hợp hiện nhiên đưa đến kết luận là rất ít khi tật này bắt đầu như vậy.

Tật nói lắp có chiều hướng lan rộng trong những gia đình, nhưng như vậy có phải là tật di truyền không? Đó có thể là một triệu chứng thuộc căn bản cơ thể. Vài khoa học gia tìm ra được nguyên tố di truyền như thuộc căn bản sinh trưởng gây ra sự tác trở nói năng, có thể, do vậy, tạo nên tật nói lắp, nhưng trong trường hợp đa số người nói lắp, yếu tố này có thể không quan trọng.

Quý vị nhận thấy là không thể nói, "Đó là lý do các trẻ con nói lắp", nhưng chúng ta biết nhiều sự kiện tạo nên tật này và dẫn đến khó khăn trầm trọng. Một vài thuộc những sự kiện đó gây quan ngại cho chính đứa trẻ; những những sự kiện khác lại liên can đến tác phong và hành kiểm của quý vị.

ĐỨA TRẺ NÓI LẮP CÓ LẪM SAO SO VỚI ĐỨA TRẺ BÌNH THƯỜNG KHÁC ?

Ngoài tật nói lắp, đứa trẻ hoàn toàn bình thường. Tâm mức thông minh cũng như của chúng ta vậy - có đứa thấp kém, có đứa sáng chói, và đa số ở mức trung gian giữa hai loại đó. Nhiều nhà khảo cứu có công tìm tòi các dị biệt về thể chất và tâm lý giữa những người nói lắp và người bình thường. Các dị biệt khác biệt tâm thần được thấy được thật ra rất tế nhị và mâu thuẫn đối với những nghiên cứu tương tự. Những khác biệt này dường như không đồng nhất đối với tất cả những người có tật nói lắp. Nói những người nói lắp có tuổi, mọi sự khác biệt tâm lý giữa những người nói lắp và không nói lắp đều liên hệ đến tật nói lắp và rất có thể là hậu quả hơn là nguyên nhân của tật này. Đứa trẻ, ít nhất, dường như thích ứng được hoàn toàn cũng như các bạn nó không tật nói lắp. Nó có thể có vài khó khăn về việc cắt, nhưng các khó khăn này có thể hoặc không liên quan đến cách nó nói năng.

VÀI DỮ KIỆN THÊM VÀO TẬT NÓI LẮP LÀ NHỮNG GÌ ?

Những người bị tật nói lắp chiếm khoản một phần trăm dân số, nhưng một tỉ lệ cao hơn của trẻ con trải qua thời kỳ tạm thời nói lắp. Tuy vậy, tỉ lệ này nhỏ, điều này có nghĩa là nhiều triệu người ở xứ này nói lắp ở mức độ nào trong giai đoạn tăng trưởng của họ.

Chúng ta biết có khoản độ bốn đứa trẻ nói lắp đối với một đứa gái. Nhiều thuyết được đề nghị nên chấp nhận tỉ lệ này, và tuy rằng vài thuyết hầu như thoả đáng, chúng ta vẫn không biết câu trả lời.

Căng thẳng và lo âu hầu như luôn luôn làm nặng thêm tật nói lắp của đứa trẻ. Bởi lý do đó nhiều ý kiến giúp đỡ vì nhằm vào giảm bớt các yếu tố đó càng nhiều càng hay. Các khó khăn nhằm tìm ra căn nguyên của nỗi lo âu và căng thẳng. Chúng ta nên thừa nhận khi áp lực được giải tỏa, nhiều trẻ con hầu hết trở lại nói năng bình thường. Có lẽ loại hỗ phục này liên quan đến việc kiện có nhiều trẻ con hết nói lắp mà không cần chữa trị hoặc tìm sóc đặc biệt nào cả, hoặc ngay cả khi tiếp tục sống trong những điều kiện thần kinh. Người ta ước tính cứ mỗi người nói lắp thì có ba người khác đã nói lắp đến mức độ nào trong sự tăng trưởng của họ. Những lý do những người này hoặc cha mẹ họ cho biết về căn nguyên của họ thay đổi quá nhiều và không hữu ích gì cho chúng ta. Đó phải chăng có nghĩa họ tạo nên sự nói lắp? Một câu trả lời liên hệ thuộc vào điều gì quý vị cho là nguyên do tật nói lắp. Nếu quý vị nghĩ rằng tật nói lắp gây nên

bởi một số thiếu năng lực của hệ thống thần kinh và tập thói, các trẻ con có thể tạo nên điều đó. Tuy nhiên các phản ứng cảm xúc đối với sự phát ngôn khó khăn được tập luyện chỗ không phải tạo nên. Trẻ đã tập luyện được những phản ứng và tác phong đó, phải tập luyện thế nào để thay đổi tác phong của nó. Các giờ thần quyết nhận xét rằng tất một lớp gồm những phản ứng và tác phong được tập luyện, là những điều có thể không cần tập luyện.

Chúng ta biết rằng nhịp độ xây dựng và rèn luyện trong của tất một lớp thường thay đổi với thời gian và hoàn cảnh. Đôi khi đứa trẻ nói năng không khó khăn, thường là khi nó nói với nó, với cái con vật quý mến hoặc khi ca hát. Tất một lớp có thể biến đổi hoàn toàn trong những thời gian tương đối dài và rồi nó tái lại với toàn lực. Sự kiện này thường xảy ra khi căng thẳng và lo âu gia tăng, tuy nhiên không phải luôn luôn có thể chỉ thêm nguồn gốc sự lo âu.

Chúng ta cũng biết là đa số các phương thức cô truyền đi phản ứng lại tất một lớp không được hiệu quả. Thật ra, nó có thể giả trong tất này nếu sử dụng sai. Nói cho đứa trẻ nên "Nói chậm rãi", hay "Hít một hơi dài", hoặc "Ngồi nghỉ" là những ví dụ của các kỹ kiến vô hiệu. Chỉ tất cho đứa trẻ "Nói lại điều đó" có kết quả là nói lại trôi chảy, những điều này không giúp chữa được tất căn bản. Ngay đến các lệnh có phương hướng giống dạy như "Ngừng lại" phối hợp với những cái nhìn và trừng phạt hành học. Các phương thức này dựa căn cứ trên các giả thuyết sai lầm về tính chất của tất một lớp: tất này chỉ đơn giản là một thói xấu có thể chữa được nếu đứa trẻ thật sự muốn, và không cần phải làm lại, hoặc là nó chỉ tâm lăm buồn và gay gắt, hoặc nó "không biết nói năng sao cho đúng".

LÀM SAO GIÚP ĐƯỢC CON EM

Các ý kiến của chúng tôi nêu cho quý vị thay đổi rất nhiều. Một số thuộc loại hướng dẫn rõ ràng; số khác thuộc những hướng dẫn để quý vị chọn lấy và đi sâu vào chi tiết; vẫn còn một số khác thuộc loại bàn thảo tổng quát những phương thức trong đó các nhận thức của quý vị về vấn đề có thể giúp quý vị hiểu sâu xa hơn hoặc thay đổi quý vị cảm thông. Sự hiểu biết và phán đoán của quý vị trong việc sử dụng mọi ý kiến nêu ra, thế nào cũng không tránh được ảnh hưởng đến các liên hệ với con em. Nên nhớ rằng phương cách quý vị thực hiện điều gì đều quan trọng như điều gì quý vị làm, và không có những chỉ thị đơn thuần nào về "Làm đi" hoặc "Không làm" sẽ có hiệu quả ngoài trừ các chỉ thị đó được căn cứ trên điều gì quý vị tin tưởng. Tương quan phản ứng giữa quý vị và con em quý vị là duy nhất.

GIÚP CON EM QUÍ VỊ NÓI ĐƯỢC THÔNG SUỐT HƠN

Các ý kiến của chúng tôi liên quan trực tiếp đến khả năng con em quý vị nói năng thông suốt và thông đạt dễ dàng với mọi người. Nếu quý vị quan tâm đến ngôn ngữ của con em, các ý kiến sau đây thật đặc biệt quan trọng, những nó khuyến khích sự phát triển giao tế của một đứa trẻ.

Tất cả cái chủ đề bàn thảo can dự trực tiếp các thay đổi trong phẩm hạnh và thái độ của quý vị. Điều đó không hẳn ý là nếu con em quý vị bắt đầu nói lắp, đó là lỗi của quý vị. Tất nói lắp không do một hoàn cảnh hay một cá nhân; nó bị ảnh hưởng bởi nhiều lý do tế nhị và thoáng qua. Sự khó khăn có thể liên tục trong một thời kỳ và biến mất trong thời kỳ tới. Đa số tuổi gian, con em quý vị có thể nói rất giống các trẻ con khác, nhưng đôi khi nó có vẻ lo lắng và nhận thức sự nói năng ngập ngừng của nó.

Điều duy nhất quý vị kiểm soát và thay đổi được là phần quan trọng nhất của môi trường con em quý vị: quý vị vậy. Về các trẻ con rất nhỏ, vấn đề thay đổi nói của quý vị và các quyết định khác là phương thức rất hiệu diệu để khuyến khích sự nói năng trôi chảy.

CÁC NỘI HOẠT CỦA SỰ NÓI NĂNG

Để giúp quý vị khởi đầu nói chuyện với con em trong phương cách xây dựng, chúng tôi vẫn tất duyệt lại điều quý vị mong muốn giữa các tuổi lên hai và lên sáu. Thời kỳ này đại diện cho mĩ bùng nảy nở và phát triển. Gần tuổi lên hai, con em quý vị được mong muốn sử dụng các từ và các câu nói ngắn với vài động nhứt. Đến tuổi lên sáu, nó sẽ sử dụng những câu nói dài và sẽ gia tăng từ ngữ một cách bao quát. Nó sẽ khởi sự biết được cường độ của tiếng nói và các từ để kiểm soát hành kiểm của những người khác và để phát biểu các cảm giác của nó. Nó sẽ sử dụng ngôn từ một cách rộng rãi trong các tương quan hoạt động xã hội. Hệ thống giá trị căn bản của nó - đức hay hoặc dở - sẽ kết tinh lại trong nhiều phương cách. Nó sẽ đạt được các cơ hội lớn hơn đến với nó và rời nó, để leo trèo và tìm tòi, để cười và khóc, và luôn cả tiếp nhận vài trách nhiệm cho sự tự chăm sóc và sự an sinh của nó. Nhiều của một đang mở ra nhau và mĩ nói năng dù một vai trò trung tâm trong các của này. Con em quý vị không những được thông hiểu, nó còn phải mĩ được điều gì nó muốn, khi nào nó muốn. Trong chiều hướng đó, những ý kiến sau đây phải được chú ý đến -

NGHE VỚI CÁC TÀI MỞ RỘNG

Quý vị có thể ngạc nhiên là phương thức lắng nghe phải được đặc biệt chú ý. Dĩ nhiên quý vị lắng nghe con em quý vị; điều này không thì không được khi nó đến giai đoạn chuyện trò hoặc hỏi han quý vị luôn. Quý vị có lẽ biết được là quý vị lắng nghe một cách gọn lọc, để từ về nếu không phải lý do nào khác. Chúng tôi có thể giúp quý vị thực hiện mĩ lắng nghe gọn lọc này trong các phương cách mà con em không có cảm tưởng là quý vị không hề nghe hoặc không muốn nghe nó. Hơn nữa quý vị có thể tập trở nên dễ nhận thức điều gì quan trọng đối với con em và sự phát triển của nó.

Chút lưu ý có hệ thống đặt vào phương thức lắng nghe cũng như đối với thói quen cá nhân quý vị, sẽ đem đến cho quý vị sự thông đạt phong phú và sâu rộng hơn với con em quý vị. Hãy thử thực hiện phương pháp bốn giai đoạn sau đây một bầy ngày -

1. Trong hai hoặc ba ngày đầu, hãy chú tâm thỉnh thoảng lắng nghe đúng đắn các cách lắng nghe con em quý vị, nghe được bao nhiêu và bao nhiêu lần. Loạt chữ đề nào làm quý vị chú tâm? Hãy ghi nhận các biến đổi cường độ lắng nghe của quý vị từ mĩ lắng

nghe một phần nhỏ của điều gì trẻ con nói, cho đến nó chú tâm hoàn toàn vào mỗi tiếng nói - Quý vị có đợi con em mình để đi khi nó nói không? Quý vị hỏi thúc con em khi nó có nói chuyện không? Quý vị thật sự nghe được tỷ lệ bao nhiêu của chuyện trò? Con em nói được bao nhiêu, và nói điều gì với quý vị? Quý vị phản ứng ra sao khi nó cất lời. Quý vị khi quý vị đang lái hoặc nói điều gì quan trọng? Bao nhiêu lần quý vị nhìn thẳng vào con em khi quý vị lắng nghe nó thật tích cực? Ghi chú với điều nếu quý vị thấy cần để cho quý vị? Sự chú tâm trong phòng cách quý vị lắng nghe sẽ tạo cảm biến cho ba giai đoạn kế tiếp -

2. Trong ngày kế tiếp hoặc hai ngày sau, hãy thử thay đổi thể quan bình của nó lắng nghe. Quý vị không thể chú ý nghe mỗi khi con em mở miệng nói, cũng như đặc biệt nếu con em nói nhiều, tuy nhiên quý vị có thể quyết định là sự chú ý nhiều hơn hay ít hơn thế nào là tốt. Quý vị có thể thay đổi cường độ lắng nghe trong những trường hợp quý vị không chú ý nghe trước đây. Nếu cần, thay đổi cách phản ứng của quý vị khi con em cất ngang câu chuyện quý vị - Điều quan trọng là tập cho quý vị có thể thay đổi các thói quen nghe ngóng mà không đưa đến các cực đoan.

3. Trong vài ngày kế tiếp, hãy cố gắng một cách sáng suốt nhưng không liên tục để nghe nhiều hơn là ý nghĩa văn chương của các từ, khi con em nói chuyện với quý vị hoặc với những người khác. Điều gì nó đang nói ngoài các từ ngữ là thế nào? Con em quý vị luôn luôn giao tiếp cho quý vị các ngôn từ tức cảm và khuếch đại. Hãy ghi nhận cách nào con em quý vị sử dụng giọng nói để làm việc đó, với các môn năng của từ ngữ, ngữ pháp, tài lập, thời lượng của các từ và phương cách con em nhìn hoặc không nhìn quý vị -

Con em có nói với quý vị bằng một giọng than van nhưng không nói vậy với các người khác không? Nó có vẻ sợ hãi đối với vài người trong gia đình không? Quý vị thường khám phá được giọng trời gắt gỏng trong tiếng "Mummy" khi nó muốn được chú ý không? Nó lặp lại các tiếng thường hơn đối với vài người này thay vì những người khác không? Khi nó nói chuyện với

mấy búp-bê hoặc với các bạn bé tưởng tượng, nó sử dụng giọng giọng hắc dịch quả quyết hái với cách nó nói chuyện với mọi người không?

Bạn trí với vài chủ đề hoặc câu hỏi có thể chi^u dẫn các nữ lo rõ rõ rệt.

Bạn em có đặt một loạt câu hỏi trong một thời gian nhiều ngày về một chủ đề tổng quát, chẳng hạn ốm đau, tai nạn, hoặc về điều gì mà nó cần phải làm "Nề...?" Phải chăng nó lặp lại cũng một câu hỏi khi quý vị hiểu rõ là nó biết câu trả lời? Điều này báo hiệu cần được nữ chủ trọng của quý vị.

Ba giai đoạn này phải giúp quý vị lắng nghe trong phương cách thông hiểu và để phần tình thức hợp hòa cho người ta chứng của các tiếng lần các cảm nghĩ quan trọng ẩn trong đó. Đó là cốt ý của nữ thông đạt tốt đẹp. Khi quý vị nhận thức rõ hơn về nhu cầu lắng nghe và không nghe, quý vị sẽ tìm ra phương cách để con em quý vị biết là chú tâm vào các phần nữ hằng ngày không có nghĩa là quý vị không thương nó. Chú tâm ngưng mọi hoạt động khác của quý vị vào đúng lúc để chúng tỏ nữ yêu thương và quan tâm của quý vị.

4. Vào giai đoạn chót, hãy cố nhận định bất kỳ hiệu báo nào con quý vị tỏ ra, chủ^u dẫn như câu cần được tích cực lắng nghe. Các giai đoạn này xảy ra lâu trước giai đoạn khỏe âm lên. Các giai đoạn đó có thể nhận định được sau một thời gian dài, vì những cơ hội này không xảy ra thường - Khi nó xảy ra, nên khẩn nhận định các nét mặt, các đứng ngồi, và các cử động chúng tỏ nữ thối triết. Như câu nghe nói có thể được chúng tỏ^u thanh âm bằng một thay đổi rõ rệt trong trổ giọng hoặc ở ngưng ngưng và lặp lại.

Vì lẽ này, nghe lời một phần quan trọng trong phương cách truyền đạt và vì nó liên quan trực tiếp đến cảm xúc, cần thêm các thời gian lắng nghe phải có một ảnh hưởng trực tiếp vào mẹ nói năng thông suốt của con em. Nên nhớ rằng lắng nghe phải là một kinh nghiệm tưởng thưởng và hạnh phúc chứ không phải là một bản bêu.

NÓI VỚI THAY VÌ NÓI THĂNG VÀO CON EM

Cách nói năng của quý vị có liên hệ mật thiết với phương cách lắng nghe. Vào đúng lúc, con em quý vị hầu như cần được nói thẳng vào liên tục: quý vị cần báo cho nó biết, đặt các điều kiện, khiến tránh nó và nói cách khác kiểm soát hành kiểm nó bằng giọng nói và ngôn từ của quý vị. Mặc dù lời thuộc quý vị, quý vị cũng thấy là mình đang nói thẳng vào con em trong đa số thời gian - không lấy gì làm lạ là lời đưa trẻ lại nhay cấn hơn những đứa khác tại mức này. Quý vị có thể giúp ngôn ngữ một phần vụng vỏi lại bằng cách cố gắng tận tâm để cân bằng số lượng nói thẳng vào bằng một sự gia tăng nói với con em trong nhiều thời gian, trong đó có sự trao đổi thật sự về ý kiến và cảm nghĩ. Dưới cân bằng trong phương cách đó, nói chuyện trở thành một sự chia sẻ kinh nghiệm thật thích thú cho quý vị lẫn con em.

Đầu tiên nên tại lắng nghe trong một ngày để định xem trong sự tiếp xúc với con em quý vị phần nói thẳng vào là bao nhiêu. Đoan cần thận sắp xếp nhiều thời gian hơn và các chủ đề để nói chuyện với con em quý vị. Hãy hỏi nó các câu hỏi về các sự vật không liên can gì đến phẩm hạnh của nó. Nếu nó làm được như vậy dĩ nhiên, hãy để nó nói cho quý vị những gì nó biết qua trong ngày; nhưng nếu việc này khó khăn cho nó, đừng bao giờ ép buộc nó. Hãy để nó biết là quý vị có thể kiên nhẫn nghe nó. Hãy tham gia vào câu chuyện, cần trọng là những lời phê của quý vị không hàm súc phần đoán và chỉ trích. Điều này đặt giải đoán cho mẹ nói trôi chảy nhất mà nó có khả năng làm được.

TẠO MỘT MẪU NGÔN TỪ THÍCH HỢP VỚI CON EM

Chúng tôi giả dụ là quý vị đang thử tạo những ví dụ tốt đẹp về ngôn từ cho con em, và quý vị nói năng rõ ràng và sử dụng các từ thích hợp cho các vật và tình huống. Chúng tôi hi vọng quý vị dùng các câu nói và ngữ vựng thích hợp với tuổi của con em. Quý vị có quen nói quá nhanh và lười lướt không? Nếu vậy, con quý vị đang có thể làm le bát chước quý vị, tuy nhiên nó chưa có khả năng khâu dựng để thực hiện việc này, và do đó từ nhiên tác nghề và ngập ngừng. Nếu quý vị tưởng đó là đúng trường hợp, nên cố gắng nói chuyện chậm hơn. Ngung nói thường hơn. Nếu câu nói của quý vị có chiều hướng dài, phức tạp, hoặc rời rạc, con em quý vị có thể bị khó khăn về tìm hiểu quý vị và có thể cảm nghĩ không đảm bảo khi phải trả lời ra sao. Điều khó khăn này lại đưa đến các tác nghề, khi nó trả lời. Nên thử dùng những câu nói giản dị và ngắn hơn, ít nhất một phần thời gian. Quý vị có làm le ngắt lời con em hoặc ngắt luôn phần cuối các câu nói vì quý vị biết điều gì con em sắp nói? Việc này cũng tăng thêm áp lực không cần thiết. Hãy cho nó thời gian: quý vị có thể tập làm và nói năng kiên nhẫn hơn. Bảo con em là Mẹ và Cha luôn luôn dành thời giờ để lắng nghe.

TẠO NHỮNG KINH NGHIỆM THÍCH THÚ ĐÁP ĐẾN

Quý vị đã bắt đầu tạo ra nói năng thành một thích thú cho một thích thú cho con em quý vị khi quý vị lắng nghe trong phương cách chúng tôi đã diễn tả, quý vị phải phối hợp các nói năng của quý vị với các hoạt động thích thú. Khẩu thích cũng có nhiều trong gia đình quý vị, con em quý vị cũng mau tập được nói năng thành một sở thích. Điều này giúp bỏ lại các thời gian mà ngôn từ phải bị sử dụng để gặt gồng, quở mắng hoặc trừng phạt. Vào đời khi, gia đình nên lưu ý chú trọng vào điều gì con em đang nói luôn cả khi việc đó có nghĩa là kiểm soát vài anh chị em. Sau rốt, các con em cần tập đi những người khác mới thay vì cứ luôn luôn chú ý đến. Nếu con em lại bắt đầu đọc quyển trong câu chuyện, nó cũng cần tập những người khác nói. Điều quan trọng là cần tránh quá nhiều về những kinh nghiệm thất bại.

ĐỌC HAY KỂ CHUYỆN CHO CON EM

Đọc lớn và kể chuyện cũng làm nổi bật khía cạnh thích thú của sự thông đạt bằng ngôn từ. Các điều đó cũng rất quan trọng để được đặc biệt chú trọng. Đọc lớn cho con em với nhịp độ vừa phải và đều đặn. Khi quý vị đã đọc các một thể truyện ưa thích nhiều lần, để con em quý vị đọc hết vài câu hoặc kể lại truyện cho quý vị bằng chính lời nói của nó, nhưng nếu nó vậy mà thôi. Nếu quý vị cảm thấy khả năng tạo dựng câu chuyện, nên khởi đi bằng các hình ảnh ưa thích, đặc biệt những hình ảnh nào với một câu chuyện gắn ở phía sau. Nói cho con em về những mở kiến của đời sống quý vị, khi quý vị còn nhỏ hoặc khi con em hãy còn thơ. Tất cả trẻ con đều ưa thích việc này. Hãy tránh những chuyện rùng rợn; các câu chuyện này rất tốt tuy nhiên con em có thể lấy làm thích thú. Quý vị có thể tìm ra một dịp trong mỗi ngày để "đọc" các hình ảnh hoặc kể các chuyện vào lúc mà con em ít bị hoặc không bị tác nghẽn. Nếu quý vị tự nhận thấy trong tâm trạng căng thẳng với truyện hình, hãy chọn giờ nhứt định để tất nó.

GIÚP CON EM BÀY TỎ CẢM NGHĨ BẰNG LỜI

Có bao lần quý vị nói và tỏ cho con em quý vị là quý vị thường ưa ưa thích nó? Là một điều khó khăn cho nó để tập bày tỏ những cảm nghĩ rất quan trọng nếu quý vị không làm gương cho nó.

Quý vị cười gì đó? Nếu quý vị buồn cười về những gì động chạm đến người khác, quý vị tập con em cũng làm như vậy. Khi con em biết là độc ác không phải chuyện đùa, nó sẽ bị bối rối. Nếu quý vị sử dụng loại hài hước đó và đồng thời yêu cầu nó nên tránh chạm kể khác về thể chất lẫn tâm lý, mâu thuẫn kết cuộc sẽ trở thành một nguồn gốc khác về lòng hờ và tác nghẽn. Nó cần biết trước là có nhiều loại cười, vậy nên nói với nó về lý do quý vị cười. Cười về những gì buồn cười, chứ không về những gì động chạm.

Lần kể tiếp con em quý vị tỏ ra điên cuồng và giận dữ, hãy dành thời gian cần thiết để lắng nghe nó nói. Nên bắt với điều gì ta làm cho nó giận dữ. Có thể có nhiều lý do: thất vọng, một nhu cầu thiết yếu về tri thức cần đòi hỏi phương cách nào, một cảm nghĩ thừng thật dữ bị chạm, hoặc có lẽ là một sự bất chước

về tự trình diễn của quý vị về giảm đỡ và mệt mỏi. Vì hiểu biết
quý vị hãy nói với con em về các phương cách để biểu lộ các xúc
cảm của nó. Hãy chỉ cho nó là nó có thể đạt được điều gì nó thực
nhi muốn mà không cần biểu lộ tống tống, và nêu cho nó những ví dụ
cụ thể về việc nó có thể tự bày tỏ một cách xây dựng hơn. Khi nó
đã tìm được những phương cách biểu lộ các xúc cảm của nó, các mẫu
thuần bèn trong tạo nên các tác nghiệp sẽ được giảm đi.

THÔNG ĐẠT KHÔNG BẰNG LỜI

Tiếng nói không phải là một phương cách duy nhất để phát biểu ý
nghĩa. Một giác quan cần bản về lãnh nhận, hoặc khiến khuyết nó,
tuỳ theo một sự sắp xếp của hệ thống đạt không lời giữa quý vị và
con em quý vị.

Đa số người nghĩ là thông đạt là đơn thuần ngôn từ - tiếng nói biểu
lộ các tư tưởng hay ý nghĩa. Nhưng nó còn hơn thế nữa. Có lẽ quý vị
đã biết điều đó, nhưng có chiều quên đi tầm quan trọng khi con em quý
vị lớn lên. Ngay trước khi con em quý vị bắt đầu nói, nó lặp bập
một loạt các tiếng giống như các ngôn từ, nhưng không phải là các từ
hiểu được. Khi con em quý vị lớn lên, nó tiếp tục sử dụng trước hết điều
vô nghĩa, kế đến là các từ nhận được cho hệ thống đạt về xúc cảm như
vậy. Người trưởng thành cũng làm như vậy; các từ hiện thực, thật ra
trở nên vô tế. Chúng ta lặp lại các thành ngữ liên tiếp, ngay khi chúng
ta biết người nghe chúng ta đã nghe chúng ta nói như vậy trước đây.

Chúng ta nói "Good Morning" (chào buổi sáng) không có ý nghĩa nào về
ý nghĩa của mỗi tiếng. Đó là phương cách giao tiếp được với người khác.
Nét quý vị nghe kỹ lưỡng, quý vị nhận thức là con em quý vị thường dùng
ngôn từ để giao tiếp và liên lạc: "Mẹ à, Con bị cái gì lọt vào mắt!"

"Bà à, xem đũa con vết trầy lõn trên chân con?" Các câu trả lời cho
những câu hỏi này không quan trọng như được ghi nhận và chú ý đến.

Con em quý vị có đặt đi đặt lại các câu hỏi tương tự như vậy? Nó có
xen vào khi quý vị đang bận việc, bằng một câu hỏi mà quý vị biết chắc
là nó biết câu trả lời? Vì quý vị trở nên nhạy cảm hơn về thông đạt
xúc cảm gây nhiều ảnh hưởng đến loại nói năng này, quý vị có thể đáp
ứng trong một phương cách có ý nghĩa hơn thức nỉng để nhận thức lại
con em cần được chú tâm đến.

TÌM CÁC CÁCH ĐỂ BIỂU LỘ CÁC CẢM NGHỊ KHÔNG BẰNG LỜI

Nhìn vào con em quý vị mà mình cứ ngỡ khi quý vị có thể làm. Nếu có hồi lý do quý vị cần, hãy nói với nó quý vị yêu thương nó. Thỉnh thoảng quý vị nên số con em hoặc vô đầu nhe, khi nó đến gần quý vị; sắc mặt của quý vị cũng như lời nói sẽ biểu lộ niềm tự hào của quý vị đối với nó. Giúp đỡ con em giải quyết các việc khó khăn một cách vui vẻ, những tiếng bao giờ đó hỡi nó thì lời cảm ơn.

PHÂN TÍCH CÁC GIỌNG ĐIỀU

Hãy nghe các ngữ điệu, cao giọng, và các độ cao âm thanh của quý vị và của con em khi quý vị nói với nó để nhận thấy điều gì - điều đó cho quý vị biết về các cảm xúc ảnh hưởng đến ngôn từ. Quý vị cần phân tích các cảm xúc của chính quý vị để có thể làm được việc này. Quý vị hãy lắng nghe người khác nói chuyện khi quý vị không can dự vào câu chuyện. Hãy vận một máy ghi âm và để nó hoạt động cho đến khi quý vị đã quên đi là có máy đặt ở đó; đoạn quý vị hãy nghe lại các phân chọn lọc. Quý vị đang nghe điều gì? Có lẽ quý vị đã biết quý vị nói to bao nhiêu khi quý vị nói chuyện với con em hoặc với thiên hạ trong tổng quát. Quý vị có thể nhận thấy là quý vị nói với một giọng có cao độ hơn, giọng này nhiều khi trở thành gay gắt và chát chúa. Quý vị luôn thể nhận định các giọng điệu có cao độ bất thường - các nốt khúc bổng và trầm - khi quý vị thiết kiến nhận những phân đầu để kiểm soát sự nổi nóng của quý vị. Các nốt khúc trầm và nhỏ giọng có thể cho biết quý vị đã nhận nhượng, có giúp đỡ con em. Và khi, quý vị có thể nghe một giọng như những hoặc một giọng nói hạ thấp với con em. Có lẽ giọng điệu của quý vị không phải lúc nào, những bao giờ cũng thế, khi quý vị nói với con em và khác hẳn khi quý vị thường nói với người khác. Quý vị dùng một giọng điệu tưởng tượng vậy khi nói với con chó của quý vị và con em chăng? Hãy cố thể hiện các thay đổi trong ngôn từ quý vị bằng một phương cách nhận nhận trực tiếp các cảm nghĩ cụ thể và xây dựng.

TẠO THỜI GIAN ĐỂ GẮN NHAU

Chắc hẳn quý vị đã dành những thời gian quý báu khi quý vị đặc biệt cảm thấy gần gũi con em. Những dịp này thường xảy đến khi ngôn từ giữa quý vị và con em trở nên ít ỏi; khi quý vị làm chung một việc gì với con em - đi dạo, làm bánh, sửa chữa cái gì - và việc đó ít đòi hỏi hay không cần nói năng. Nếu những thời gian này xảy ra thường, cho dù ngôn ngữ, cũng giúp con em quý vị cảm thấy an tâm hơn, và tất nhiên lập sẽ thông thường giảm đi. Những thời gian hoạt động phức tạp về kỹ thuật sẽ đòi hỏi nhiều xuất hiện, nhưng quý vị có thể tạo chúng thêm. Điều này chỉ giảm đi cảm giác liên lạc và trao đổi sắp xếp các mảnh rời, chọn các đồ chơi với con em trong vài giây phút, hoặc tận bố với con em qua công viên. Không phải tất cả những gì quý vị dự định đều tạo mức độ gần gũi mà quý vị mong muốn, vì đó thuộc điều tự nhiên, nhưng nếu quý vị có thể lần hồi thiết lập một liên hệ gây cho em nhận thức được là quý vị ham mê nó và thường yêu nó mà không cần nói năng thông suốt, đều đặn. Ngôn từ của mẹ thường yêu không biểu lộ bằng lời nói là rộng và một đứa trẻ nhận thấy ngay điều này.

NẾP SỐNG HẰNG NGÀY

Có điều năng được tinh thần con em quý vị khác hơn là chuyển từ với nó. Một đời sống trẻ có đầy những cơ hội khác nhau để tăng trưởng mà mẹ và đảm bảo hoặc là cảm thấy bị đe dọa và yếu hơn hơn. Chúng tôi không có lý công nhận quý vị một quyền sách nhỏ giải quyết tất cả vấn đề phụ huynh, nhưng vài khía cạnh của vấn đề chứa đựng những khả năng để gia tăng việc phát ngôn thông suốt.

GIỜ ĂN

Nếu con quý vị là kẻ ăn uống khó khăn, và giờ ăn là một vấn đề cho cả quý vị và con em, quý vị cần xem xét lại tình trạng. Nó có nói lên nhiều hơn trong giờ ăn không? Điều gì mâu thuẫn xảy ra? Có phải quý vị nói những lời hoặc quá mắng nó thường không? Chúng tôi đề nghị quý vị trước hết nên xem lại các điều đòi hỏi của mình. Quý vị có lo lắng là con em nhận thức không đầy đủ được các điều đúng đắn? Nếu nó được cho ăn với thực phẩm tốt và không bị vội vã la để ăn uống mà không được ăn qua loa trước bữa ăn chính, con em sẽ tương đối thoải mái để ăn những gì nó cần. Nếu nó có chiếc không thèm ăn vào giờ thông thường và chỗ để dùng bữa, hãy thử thay đổi xoay vào một dạo xem sao. Quý vị có quá quan tâm đến cách ăn uống của con.

em không? Nếu quý vị cảm thấy dạy nó các ăn uống, thì hãy thuê hầu như một trợ chủ khi nó đang ăn một đĩa kem. Trong thời gian còn lại, quý vị hãy nên xúc động để sửa chữa con em. Quý vị có nhâm lẫn ăn uống với kỷ luật chăng? Con em quý vị bao giờ cũng thắng cuộc trong việc phân đấu này - với gia' đất cho nó và cho quý vị - bởi vì 'quý vị' không thể bắt nó ăn. Đừng cố làm thế; tất cả điều gì 'quý vị' làm là làm khổ cho một người khác. Quý vị có thể kiểm mỗi chơn và khi nào nó ăn, và như thế là đủ. Nếu quý vị sử dụng bảy giờ - thời giờ ăn để bàn thảo vấn đề người lớn, điều này có thể thực hiện vào thời gian khác -

ĐI NGỦ

Quý vị không bắt buộc con em đi ngủ, và nếu quý vị thì làm như vậy, quý vị có thể nhâm rằng nó kiểm soát được vấn đề đi ngủ. Chia khỏa để hoàn tất một thói quen hợp lý nằm vào nề đều đặn và tránh nhiều hoạt động dư thừa có thể dính líu vào phòng các đó. Chúng tôi chắc quý vị biết nhiều mảnh lời hứa hoàn con em quý vị sử dụng để thêm vào một lễ nghi đã sẵn phức tạp. Quý vị đừng thêm gì nữa; càng gần đi càng hay. Buổi chiều thường là thời gian tốt để đọc cho con em quý vị nghe, nhưng điều này cần làm sớm hơn là đợi đến phút chót. Hãy ôm con quý vị trong vòng tay trong một phòng cách để trấn an nó ngay trước khi nó đi ngủ.

VẤN ĐỀ VỆ SINH

Nếu quý vị khiến được con em làm vệ sinh hoặc kiểm soát tất cả các trò ngạ, đừng cố làm vậy. Nếu quý vị quá lo lắng vấn đề vệ sinh, và nếu con em quá sớm, điều đó có thể không thành công. Nếu tất tiêu dâm tiếp tục là một vấn đề, điều quan trọng mà chữa tất đó trong các nhà mà con em không cảm thấy đó là một thất bại của nó. Quý vị giúp cho nó nhận thấy là sự bừa bãi do tất đó tạo nên là bức bối nhưng quý vị chấp nhận con em như vậy; mặc dù không phen việc đó, nhưng vì nó là một thành phần của quý vị. Bằng các giám bắt cảm nghĩ tội lỗi của nó, quý vị tạo điều kiện để dạy cho con em và cho quý vị về lâu dài

HẠNH KIỂM TỔNG QUÁT

Không từ tìm và mặc cảm thất bại nổi dậy khi quý vị đòi hỏi con em thực hiện đến mức lý tưởng nào vậy. Có phải quý vị đang đòi hỏi một cấp bậc hoàn hảo quá cao chăng? Quý vị sẽ nhớ lại là những đứa con trai mới lập nhiều hơn con gái. Vài nhà tâm lý học cảm thấy rằng phần sự thất bại này do các vọng tưởng văn hoá của chúng ta về con trai. Một đứa con trai được mong ước hành động như một người lớn qua sớm. Nếu nó không lúc vì lý do không được chấp nhận như con trai, quý vị có thể tưởng là nó chưa làm đúng mức. Đừng làm cho nó có mặc cảm tội lỗi. Các trò ngại về phát ngôn thường xảy ra vào các giai đoạn như vậy và có thể trở nên các yếu tố chi phối các mặc cảm đó.

Đôi khi chúng ta mong muốn vài câu nói xã giao cho dù các tiếng nói có được nhận lại với nhiều vô nghĩa. Nếu quý vị mong muốn con em được luôn luôn toàn hảo, quý vị đang mong muốn quá nhiều. Hãy khoan dung cho tuổi thơ và các ý muốn của con em, cho sự yếu đuối của cá nhân nó. Chắc chắn chúng tôi hi vọng quý vị không sử dụng những phản đoán mà có vài phụ huynh áp dụng để che lấp sự bối rối của họ khi con trẻ không nói được "Ông (bà) mạnh giỏi thế nào?" hoặc câu xã giao nào khác. Dù sao, con em vẫn là một trẻ con. Nếu quý vị bối rối bởi thái độ của con em, các vọng tưởng của quý vị quá cao.

Quý vị cứ cứ thế nào đối với các cơn giận dữ bộc phát của nó? Dĩ nhiên vài biện pháp hạn chế cần thiết phải có. Con em cần tập hạn chế cảm xúc của mình một cách hữu hiệu. Nếu quý vị cứ cứ thế nào đó như là điều cần bị xóa bỏ, các tác nghiệp về nói năng thường xảy ra vào thời điểm đó sẽ trở nên thái quá trong tính thân của con em quý vị. Dù quý vị sử dụng phương pháp nào để kiềm soát con em, quý vị phải tránh cho con em cảm thấy mình xa lạ vì nó không có xúc cảm. Đừng làm nó hồ thẹn bất cứ cách nào. Quý vị có thể bàn thảo một cách êm thấm về thái độ của nó sau đó và giải thích rằng có nhiều phương cách thích ứng với những cảm khái của nó. Điều này hữu ích cho sự nhận mạnh khác biệt giữa nó đang có cảm khái và điều bị vướng vào cảm khái đó.

Các biểu lộ hung tợn và đối nghịch của con em quý vị có thể được chế ngự bằng một phương cách là những khổ khổ khác không phát triển được. Điều cần thiết là cần tập trung đều từ chỗ đều các xúc cảm trong những phương cách tương đối xây dựng. Nếu quý vị gây cho nó mặc cảm tội lỗi và hổ thẹn, quý vị đang dạy cho nó hiểu là nó xấu xa. Điều gì một đứa trẻ có thể làm được với một sự hiểu biết ở mức chi cảm thấy khổ sở và không chắc chắn? Có lẽ quý vị tưởng là một người phải có mặc cảm tội lỗi và hổ thẹn về những xúc cảm như vậy. Nếu vậy, quý vị đang vô tình chuyển sang cho con em phương cách mà có lẽ quý vị đã mang đến. Nếu quý vị có mặc cảm tội lỗi và quý vị có những xúc cảm đó, hoặc nếu quý vị tìm cách chế ngự và tách rời chúng ra khỏi quý vị, quý vị sẽ rất khổ mà dạy bảo con em cách nào làm như vậy. Ở đây, quý vị có thể cần thay đổi thái độ của quý vị. Hãy lắng nghe chính ngôn từ của quý vị khi quý vị giận dữ con em quý vị. Bất luận cách nào quý vị xử sự với con khủng hoảng nhất thời, quý vị phải theo dõi làm sao? Con em quý vị cần những giải thích để biết điều gì quý vị muốn dạy bảo nó khi quý vị giận dữ. Quý vị phải giúp nó hiểu là quý vị cần thay cần thiết bỏ các xúc cảm của quý vị. Bằng cách này hay cách khác, nó cần được một giải thích. Đừng mong đợi nó thay đổi các phản ứng ngay tức khắc - nó cần thời gian và kinh nghiệm - nhưng hãy khuyến khích bất cứ mọi cái tiến.

ANH, CHI, EM

Nếu con em quý vị có anh chị em, quý vị nhận thức rõ là chúng nó giúp rất nhiều hoặc ngăn trở sự phát triển của con em quý vị. Chúng có xu hướng con em quý vị nói năng - và kể đến chúng không để con em quý vị có dịp để làm như vậy. Các con cái quý vị đều tranh thủ mọi lưu ý của quý vị trong phương cách cá nhân, và đứa nào nói nhanh và to nhất thường thành công trong việc này. Đứa trẻ có chiều hướng nói lắp thường cần có vài sự kiểm soát đối với các thành phần còn lại của gia đình để có cơ hội đồng đều mà nói năng. Nếu có thiên về sự thoái lui hay ngập ngừng hơn mấy đứa khác, nó cần sự yên trở mọi quý vị thường hơn. Điều đó không có nghĩa là nó luôn luôn phải được phát biểu, hoặc quý vị phải có những qui lệ gắt gao để các đứa trẻ khác không bao giờ ngắt lời nó. Nên thông cảm. Nếu quý vị quá bao che, nó sẽ bắt đầu làm nhiều hơn điều gì đã cho nó lợi thế hơn các trẻ khác. Quý vị cần nên chuyển trong qui định khi nào quý

yêu thường đối với nó.

Hãy xem xét tất cả những biện pháp kỷ luật: Khen thưởng và trừng phạt. Đến mức độ nào các biện pháp đó tiêu biểu cho một mức tiêu và thái độ về phần quý vị? Hãy cố tránh các biện pháp quá sức cảm, quá lâu dài, hoặc quá lạnh nhạt và cứng nhắc. Hãy chỉ dùng những phần thưởng hay của quý vị - Quý vị không muốn bị xem là đi kỷ hoặc vô lý trong những dịp kỷ luật, hoặc giả quý vị không muốn là quá cứng rắn -

ÁP LỰC

Hãy xem xét các hoạt động hằng ngày mà con em quý vị tham gia. Phải chăng có quá nhiều diễn tiến mà nó đang vướng vấp từ cái này qua cái nọ, vì lý do giản dị là tất cả các thành viên khác trong gia đình tham gia vào quá sâu rộng? Nếu nó đi học ở trường thuộc niên trẻ, thời khóa ở đó là gì? Quý vị bỏ tức ra sao tại nhà để nó cảm nghĩ ngơi và sinh hoạt? Nó có những quãng thời gian yên lặng tại trường và tại nhà hoặc nó có quá nhiều thời gian thành thời mà nó trở nên quá bức bối khi có người chú ý đến nó? Có loại quân binh nào mà nó có giữa khi ngơi nghỉ và hoạt động? Những câu hỏi đó dẫn quý vị đến nhiều cách tạo môi trường của nó thành môi kích động hơn mà không cần đòi hỏi nhiều. Nên nhớ rằng mọi thái độ hoặc phong thái của quý vị làm cho nó cảm thấy tội lỗi, hổ thẹn, thất vọng, khiến khuyết, bất hủi hoặc lo lắng, đặt nó vào tình trạng dưới áp lực biểu hiện thường trong khổ khăn phát biểu thông một ngôn từ. Các áp lực như vậy có thể giảm bớt sau này -

CÁC ẢNH HƯỞNG KHÁC

Chúng tôi đã đề cập đến những sự kiện đau đớn sát xa đó không gây nên tất nỗi lếp, tuy nhiên những thăm trạng gia đình dường như vẫn làm nào lỏng bất cứ một trẻ con nào. Dù quý vị cố gắng bảo vệ nó, các diễn biến như đau ốm, mâu thuẫn tình cảm và các tai nạn chắc chắn xảy đến. Có thể các diễn tiến ấy đưa đến một số lỗi các ngày ngừng và nhai đi nhai lại trong ngôn từ của con em quý vị. Nếu vậy, quý vị nên chấp nhận đó là thông thường, đừng làm cho nó quan ngại thêm bằng cách phản ứng lại tất nỗi lếp của nó. Nếu các mâu thuẫn tiếp tục, có thể con em quý vị còn bị tác nghẽn thêm trong ngôn từ. Để chống lại trở ngại đó, gia tăng liên hệ tình thường đối với nó. Nếu gia đình chuyển đến một nhà mới hoặc một thị trấn khác, quý vị có

vị cần bảo vệ quyền lợi riêng của nó. Khi nó gặp với những hoàng nào, nó cần được chú trọng hơn, đừng như mỗi trẻ con khác phải có, nhưng còn những hoàng phải thực mà chờ không phải chờ đợi. Khi mới ngủ, hãy nên chú trọng đến nó.

Tuy nhiên, các trẻ con của quý vị thông đạt trong các phương cách khác nhau, tất cả các con em quý vị phải có cơ hội để được lắng nghe. Các khác biệt đó thật đáng tiếc; nó tạo cho các con em quý vị những cá tính riêng biệt. Thái độ đó đối với các dị đồng phải được truyền sang những cá nhân ngoài gia đình vậy. Hãy tránh việc đem các khác biệt ở đặc tính cá nhân để hạ mình hoặc làm giảm giá trị bất cứ ai. Nếu quý vị khinh khể người đang lo nỗ lực chế diều người tàn tật, hậu quả là quý vị đang bảo con em quý vị các dị đồng đó xấu xa. Các dị đồng của chính con em quý vị, chúng hạn mọi năng lực khác, sẽ được kể là khuyết tật.

KỶ LUẬT

Có vài chỉ dẫn tổng quát để theo đó thực hành về ảnh hưởng đến cảm xúc của con em quý vị đối với bản thân nó và với những người khác. Bất kỳ điều gì tạo cho nó cảm nghĩ là một thất bại sẽ làm cho nó ngập ngừng khi nói năng. Đồng thời, quý vị cần dạy bảo nó phải có tác phong thích ứng và hành động các nào thật linh lý và tận lực cho quý vị và các thành phần khác của gia đình. Phương cách quý vị thực hiện đó sẽ gây một ảnh hưởng trực tiếp cho các cảm nghĩ của con về bản thân của nó.

Phương cách quý vị sử dụng để trừng phạt hoặc khen thưởng con em cũng quan trọng. Các từ và thành ngữ có thể được dùng để trừng phạt con em quý vị. Bằng cách làm như vậy, quý vị có thể đặt con em vào mức độ dễ kiểm chế, tuy nhiên quý vị phải tránh giá quá cao. Nếu quý vị có những lúc trừng phạt bằng dạy dỗ đời, con em phản ứng ra sao? Nó lặng người hay tỏ ra như bình thường tốt độ. Hoặc giả quý vị hoàn toàn quên phản ứng của nó vì quý vị quá giận dữ? Trong bất cứ trường hợp nào, quý vị đang sử dụng xúc cảm như một lời khi để buộc nó phải cúi xuống đứng đắn. Cách áp dụng này có thể hữu hiệu trong một thời gian nhưng chỉ phần lớn như là an toàn của con em. Một lời khi khác về tình cảm, mà với phụ huynh áp dụng là: "Nếu con yêu mến ta và muốn ta yêu con, con phải luôn luôn thực hành những gì ta muốn con làm." Tốt hơn nên để nó biết là nếu nó tiếp tục hành động trong những phương cách khó thường, quý vị không có hi vọng để biết lộ niềm

. thế nhận thấy các tác nghiệp ngôn từ tăng lên do nỗ lực rèn của quý vị với việc dọn nhà và thức uống với láng giềng mới. Nếu quý vị sử dụng thêm thời gian và cố gắng khắc phục các khó khăn trong thời gian đó, nỗ lực ngôn của con em quý vị sẽ có thể trở lại mức thông thường trời chảy.

Nếu quý vị hay một người nào khác trong gia đình nói lắp, quý vị có thể hầu như lo lắng, khi nó có dấu hiệu về chứng tật này. Nếu chứng tật đã nói trên, con em quý vị không muốn bắt chước nói lắp theo người khác, tuy nhiên nếu nó muốn giống như người đó một cách mãnh liệt, nó có thể tương tự như họ trong nhiều phương các. Nếu con em quý vị không biểu hiện các dấu hiệu trên trong, quý vị nên chấp nhận một nỗ lực khắc phục ngôn từ thông thường hơn là các dấu hiệu phát khởi của tật nói lắp.

Các ngày nghỉ lễ, thời gian nghỉ làm việc, hoặc thời gian trước khi khai trường là những thời gian căng thẳng, tuy nhiên các thời kỳ này có thể qua đi dễ dàng đối với một đứa trẻ. Các phụ huynh thường nói với chúng tôi là con em của họ nói trôi chảy trong một mùa hè, nhưng bắt đầu phát ngôn khó khăn ngay trước khi khai trường. Nếu quý vị nhận thấy con em nói ít trôi chảy hơn vào thời kỳ đó, quý vị phải giảm cường độ căng thẳng của tình trạng đó. Đôi khi nguồn gốc của tật nói lắp ở tốt đỉnh căng thẳng có thể kéo dài một thời kỳ qua lâu. Ngày lễ Giáng Sinh có thể tạo nên sự căng thẳng phối hợp với sự thất vọng mà họ hoặc tiêu tan hi vọng. Một gia đình nỗ lực quyết khó khăn đó bằng cách dừng trọn ngày để mở các gói quà. Khi một đứa trẻ mở một gói quà, nó có thời gian để giải trí với đồ chơi, mặc thời quần áo mới của nó, hoặc được nghe được một đoạn chuyện trong cuốn sách mới. Trong chiều hướng này, sự xúc động được giữ ở mức khỏa cảm. Các trẻ con không bị thất vọng quá nhiều và quá nhanh.

Các cố gắng để thuyết phục con em nói những câu thức uống có thể làm giảm đoạn mở mới năng thông suốt của nó. Quý vị có thể muốn con em nói với quý vị điều gì đã xảy ra trong một tình trạng nào hoặc đơn giản là nói cho đi Martha "chuyện gì thú vị. Làm như vậy, quý vị đang tạo một áp lực với con em mà quý vị không ngờ đến. Từ

này có thể tránh được bằng cách để cho con em tiếp xúc theo nhịp độ của nó. Có thật sự quan trọng là con em mới chuyển "Đr Martha" không?

Thật là dễ dàng mà ngắt lời người nào ngập ngừng nhiều trong ngôn từ, tuy vậy nếu con em quý vị biểu lộ các dấu hiệu của tất nói lắp, điều này cần phải tránh. Nếu nó bị ngắt lời quá thường, nó cần được quý vị và gia đình chú trọng thêm. Quý vị đừng làm le triết bỏ hoàn toàn các giai đoạn ngôn từ, nhưng cần phải giảm thiểu các trở ngại đó. Nếu cần giác những lúc mà con em đang nói điều gì là đặc biệt hệ trọng cho nó, và cố tránh mọi gián đoạn vào lúc đó trong ngôn từ.

Quý vị hãy tìm ra điều gì khác làm cho con em khó nói năng trôi chảy như ý muốn. Nó có gặp khó khăn hơn khi nói năng hoặc làm việc gì khác cũng lúc đó chăng? Khuyết khích nó nên ngưng các hoạt động khác khi nó muốn nói chuyện. Nếu nó bị thường khi chờ giờ hoặc qua xúc động vì một lý do nào đó, đừng hối nó phải giải thích cho đến khi nó bình tĩnh lại. Với một ít cố gắng, quý vị có thể nhận ra nhiều trường hợp một trong ngay khi một từ thay đổi nào về phương cách quý vị làm những gì sẽ làm cho nó dễ dàng hơn trong việc phát ngôn trôi chảy.

Hãy nhìn vào sự phát triển toàn diện của nó: các khả năng thể chất và phối hợp, khả năng xã giao, phát triển xúc cảm và trí tuệ. Quý vị có thể nhận được là nó biểu lộ một thích thú nào đặc biệt hoặc tăng trưởng nhanh ở bất kỳ trong những địa hạt này. Nếu vậy, có thể có nghĩa là một lúc và chú tâm sẽ không tùy thuộc vào khả năng ngôn từ trong một thời hạn. Sự phát triển ngôn từ của nó tạm thời được xếp qua một bên để nó có thể tập trung tư tưởng vào các địa hạt khác. Sự phát ngôn có thể tỏ ra kém tiến bộ hơn trong độ vài tháng trước hoặc sự phát triển đã mức bình lặng hoàn toàn. Nếu điều này xảy đến, đừng nên lo ngại. Sự phát triển không phải là một tiến trình liên tục và đồng nhất; sự tăng trưởng thường xảy ra trong các cố gắng đột khởi. Nếu mức bình lặng này kéo dài quá, đương nhiên quý vị phải tìm ra lý do. Có thể lúc ấy quý vị muốn nhờ đến sự giúp đỡ chuyên nghiệp. Tuy nhiên, nếu quý vị nhận thấy nhận thấy là nó tiến bộ về thích tập cười xe ba bánh, đứng lo ngại nếu vấn đề ngôn từ của nó được xếp qua một bên trong một thời gian.

Chúng tôi đã cung ứng vài chỉ dẫn tổng quát và đồng góp một ít ý kiến cho các phòng các xây dựng liên hệ đến con em quý vị. Chúng tôi hi vọng quý vị sẽ suy tế hợp lý và đồng nhất trong hành động của quý vị, chớ chúng tôi không muốn áp đặt các khuôn sáo cứng nhắc. Một người mẹ được khuyên cáo đặt ra một thông lệ để tạo cho đứa con một ý thức an ninh. Bà xếp đặt một thời khóa biểu chặt chẽ là trong thời gian từ 7 giờ đến 8 giờ sáng, cứ đúng một nửa giờ, một hoạt động nào đều xảy ra như vậy hằng ngày. Khởi phần mới, thời thường này tạo thêm nhiều khó khăn. Một thời khóa biểu hợp lý và linh động hơn vì phần người mẹ tạo được nhiều cái trên về phát ngôn thông suốt. Nên tránh các cực đoan. Hãy chú trọng đến các hậu quả của những gì quý vị làm và hãy sẵn sàng điều chỉnh lại các hành động và các ước vọng của quý vị khi quý vị nhận thấy là cần thiết.

GIÚP ĐỠ CHO TRẺ CON CÓ TẬT NÓI LẮP

Có lẽ quý vị lo lắng về một đứa con vì một lý do này hay lý do khác, hình như về một chuyện kém trôi chảy hơn quý vị tưởng nó phải vậy. Dù nó có nói lắp hay không, quý vị có thể chia sẻ tâm hồn những ý kiến mà chúng tôi đã đóng góp. Tuy nhiên, có thể rõ ràng cho quý vị và cho chuyên gia điều trị là con em quý vị nói năng tắc nghẽn nhiều hơn là quý vị tưởng tượng vào lứa tuổi của nó. Nó có thể lặp lại trọn các tiếng hoặc biết rõ những dấu hiệu của tật nói lắp qua thường. Trong trường hợp này quý vị sẽ cần chú trọng đặc biệt đến những phương pháp bổ túc khác. Những ý kiến nêu dưới đây là những phương cách khuyến khích phát ngôn trôi chảy và ngăn ngừa sự phát triển thành trầm trọng của tật nói lắp. Nếu quý vị cần thêm những phương cách thiết thực hơn cho trường hợp đặc biệt của quý vị, chuyên gia điều trị có thể giúp cho quý vị.

CHẤP NHẬN CÁC PHÁT NGÔN KHÔNG THÔNG SUỐT

Có lẽ quý vị ngại ngại khó chịu phải chấp nhận sự phát ngôn ngắt quãng của con em vì quý vị lo sợ lâu ngày nó sẽ trở thành tật nói lắp. Cho dù quý vị có phản ứng một cách bình tĩnh, những cảm nghĩ và thái độ ghi dưới đây sẽ biểu hiện rõ rệt và mang ảnh hưởng cho con em quý vị. Để đánh đổi điều này, quý vị sẽ cần khai triển một sự hiểu biết về tất cả các tác nhân phát ngôn, đa số những trở ngại đó rất là thông thường trong sự nói năng hàng ngày.

NGHIÊN CỨU CÁC KHÁC BIỆT VỀ PHÁT NGÔN

Quý vị nên lắng nghe cách phát ngôn của những trẻ con và người lớn khác thỉnh thoảng nói chuyện với nhau, đặc biệt là khi họ không nói chuyện với quý vị. Hãy đếm các tắc nghẽn; bất kỳ sự ngưng trệ trôi chảy của ngôn ngữ như những lặp lại, nói trở ngược, ngưng trệ và các xen lẫn những âm thanh ngoài nhập. Hãy cảnh giác về mức độ tắc nghẽn xảy đến trong sự phát biểu thông thường. Cũng nên lưu ý có bao nhiêu tắc nghẽn xảy đến. Các ngưng nghỉ thường được mô phỏng để nhân mãn, làm sáng tỏ vấn đề phạm, hay để suy nghĩ và là những ngưng nghỉ hoàn toàn bình thường. Nếu quý vị lắng nghe những ngắt đoạn trong sự phát biểu của chính mình, quý vị sẽ tự nhận là rất nhạy cảm với những điều này. Quý vị sẽ có ấn tượng về bao nhiêu lần các tắc nghẽn phát ngôn xảy đến về phần một cá nhân trong tiến trình phát ngôn tổng quát.

Có lẽ con em quý vị bị nhiều tác nhân phát ngôn hơn là quý vị gặp phải. Quý vị phải chú ý đến sự thay đổi về nhịp độ của những trở ngại này. Sẽ đến những lúc mà đứa trẻ làm quý vị lo lắng sẽ trở nên liên tục hơn trong phát ngôn. Điều này phải trấn an quý vị vì nó biểu hiện cho quý vị là con em quý vị thật sự biết cách một năng và con em quý vị có thể cải thiện được nếu tiếp tục tập như vậy, dù rằng nó không được toàn hảo luôn luôn vậy - cũng như luôn luôn bị khuyết điểm. Chúng ước, quý vị sẽ khởi sự nhận định các tác nhân phát ngôn trong một phút khác.

GIA TĂNG ĐỘ LƯỢNG ĐỐI VỚI CÁC TÁC NHÂN PHÁT NGÔN

Một số lượng tác nhân gây khó chịu cho một người nghe, có thể không được một người khác làm ý đến. Nếu nhận thấy là các tác nhân phát ngôn của con em quý vị tiếp tục làm phiền quý vị, quý vị nên có gia tăng độ lượng đối với các trở ngại đó. Quý vị nên tự đặt các câu hỏi sau đây để đưa quý vị đến một sự chấp nhận rộng rãi hơn. Tại sao quý vị tức giận hoặc tức giận khi con em mất nhiều thời giờ hơn để nói với quý vị điều gì? Phải chăng quý vị mong muốn con em đạt được mức độ nói thông suốt mà nó không thể đáp ứng được? Tại sao quý vị mong muốn nó nói trôi chảy hơn khả năng phát ngôn của nó? Có phải vì các trẻ em khác nói chuyện trôi chảy hơn, hay vì máy đưa con em khỏe của quý vị nói được trôi chảy? Tại sao nó phải phát triển khả năng tương với các đứa trẻ khác? Phải chăng quý vị không muốn dành thời giờ cần thiết để lắng nghe điều gì con em cần nói? Phương cách tốt nhất để cải thiện sự liên hệ với con em là dành thời giờ cần thiết. Quý vị có lo lắng là tất cả những lớp con em có thể trở nên tốt hơn? Quý vị có cảm thấy là nó nói năng ngập ngừng của nó là một dấu hiệu thấp kém căn bản không? Quý vị có lo lắng về điều gì sẽ xảy đến cho nó khi nó đi học không? Tất cả các điều ấy có thể đơn giản tạo thêm khó khăn cho tất cả một lớp học của nó.

BIỂU LỘ SỰ CHẤP NHẬN

Chúng tôi giả dụ quý vị sẵn sàng chấp nhận các khó khăn phát ngôn của con em. Điều này có nghĩa gì? Có người khuyến cáo các phụ huynh nên bỏ qua việc con em nói lắp. Chúng tôi cảm thấy còn có những yếu tố cụ thể hơn trong ý nghĩa của việc chấp nhận. Làm sao quý vị biết là quý vị chấp nhận thái độ của người khác? Quý vị có thể tự như, "Mình nhận thấy nó đang làm

đều đó nhưng không sao cả. Cảm nghĩ của mình về nó không thay
đổi. Mình không chú ý đến nữa trong phần lớn thời gian tiếp xúc với nó.
Quý vị công nhận rằng nhiều khả năng phát triển theo các nhịp
đồng khác nhau ở các trẻ con nhưng quý vị không phân biệt với các
định biệt đó cho đến khi chúng trở thành các đoạn. Cho dù lúc đó quý
vị thường không tái động gì cả cho đến khi vấn đề kéo dài quá lâu.

Một bà mẹ cần thiện nại chấp nhận sự phát ngôn dứt quãng của
con mình bằng cách xem lại việc bà đã phản ứng làm sao khi
đều con của bà tập các âm bằng miệng. Nó cần miệng rung về
và làm đó thức ăn nhiều lần trong một giờ đồng hồ khi dần dần
thành ra vẫn không hoàn toàn điều khiển khi bà này kể cho chúng tôi
về kinh nghiệm của bà trong việc đó. Bà nhớ lại bà đã không phát
ý về sự rung về của con bà; bà cho đó là thường và bà đã hát
hàng chục bài thánh ca. Sau nhiều tuần lễ, những đồ thức ăn
lên đi, tuy nhiên trong vài bữa ăn, các thẩn trạng đó thụt vào con.
Lần lần con bà trở nên gần thông thạo và bà chấp nhận được các
rung về trong từng lúc thời mà hết cảm xúc. Bà cũng nhận thấy bà
nên phản ứng như vậy đối với sự phát triển ngôn ngữ của con bà.

Chúng tôi công nhận có thể thật khó cho quý vị thực hiện những
hướng thị này mỗi con em quý vị đang bị tật nói lắp trầm trọng.
Có thể hiểu ích của quý vị để nhớ rằng con em mình đang cố gắng
lật xích trong khả năng của nó. Khi quý vị phản ứng bằng cảm xúc,
quý vị khiến nó phải phản ứng mạnh hơn để ngừng lại, tránh đi,
hoặc che dấu sự nói lắp của nó, và làm cho tật này trở nên tồi tệ
hơn. Đừng làm cho tật nó trở nên phức tạp hơn hiện trạng.

ĐỪNG GỌI NÓI LẮP CHO PHÁT NGÔN ẤP ÚNG

Sẽ có vài ngoại lệ, tuy nhiên trước tiên chúng ta hãy kể vài lý
do đưa đến sự khuyến cáo này. Chúng ta đã nêu ra nhiều loại
nói ấp úng là thông thường để cho các trẻ em đó sẵn ra hành
như rất thông minh. Chỉ sau khi chúng thay đổi thái độ rất và kèm
theo sự cảnh giác, lo sợ và phản ứng về phần con em quý vị, rằng
chúng sẽ trở nên thực sự chúng tật nói lắp. Chỉ chúng đó quý vị
phải nhận định chúng nó với đồng từ "nói lắp" khi quý vị nói chuyện
với con em. Nếu các phản ứng phụ trội không xảy ra, thật vô ích mà
gọi những phát ngôn ấp úng đó là nói lắp vì nói lắp là một sự xáo
trộn phát ngôn phức tạp và rắc rối. Một lý thuyết trí dẫu về tật

nói lặp cho rằng tất một lặp bắt đầu do các phản ứng của những người chung quanh con em chúng ta các áp ứng nếu các áp ứng này là bất thường; do đó con em quý vị có thể ngạc nhiên và tránh các triệu chứng đó. Con em càng cố gắng nào, nó càng một áp ứng nhiều hơn và cái vòng lẩn quẩn bắt đầu từ đó. Chúng tôi không cảm thấy là sự những ngạp ngừng thông thường hay những ngôn từ nhai lại là tất một lặp, tất này khi đó là nguồn gốc đơn thuần của sự xáo trộn hoặc là sự nêu danh từ này tạo nên tất một lặp.

Tuy nhiên, không ngại ngợ gì nữa là điều khó cho quý vị chấp nhận các áp ứng về phát ngôn của con em nếu không có phản ứng thích ứng nếu quý vị cứ mãi nghĩ rằng cái khó khăn đó là do tất một lặp. Tất đó chắc hẳn tạo thêm áp lực khi con em quý vị làm le nói chuyện. Tránh được sự gán ghép này giúp cho quý vị phần nào thích hợp hơn khi con em quý vị nói chuyện, và do đó dẫu cho nó nhiều từ do hơn để phát triển khả năng phát ngôn của nó.

Chúng tôi cũng nhận rằng các phản biệt giữa những áp ứng thông thường và tất một lặp hoặc các áp ứng bất thường không phải, nói chung do công chúng tạo dựng lên. Người ta thường nói "Chính tôi một đạo nọ từng nói lặp" hoặc "Mọi người nói lặp cả" khi thật ra họ ngụ ý về những áp ứng thông thường. Có lẽ quý vị hoặc các thân nhân khác trong gia đình đã từng gọi các phát ngôn của con em là nói lặp hoặc gọi con em là đứa nói lặp. Trong trường hợp đó quý vị không nên tạo một nỗ lực tuyệt vọng và đột nhiên để không bao giờ nêu lại các từ ngữ đó. Điều hiểu ích cho quý vị nếu quý vị cố gắng tránh sử dụng các từ đó vì các lý do nêu trên. Hãy dùng những từ mô tả hơn là một danh từ gán ép. Hãy giữ thích cho con em là nó đang nhai đi lại những từ nào đó, âm thanh hoặc các vần hoặc nó đang ngạp ngừng, ngừng trở lại phát ngôn của nó, dừng lại, ngừng nghỉ² hoặc xen vào những âm thanh thừa thãi. Bất cứ thuật ngữ nào trên đây có thể được sử dụng với một hàm súc gián tiếp như nói ra với các giọng điệu yên lặng hoặc những nét mặt biểu lộ nó không thích đáng với các thành ngữ đó. Từ ngữ không trôi chảy (disfluency), mà chúng tôi sử dụng một trong quyển này, nhằm dung ý là một từ trung lập, tuy vậy có thể gián tiếp trở thành một từ gán ghép cho tất một lặp nếu sử dụng sai cách.

Nếu con em quý vị tích cực phản đối và thường xuyên với các ngạp ngừng phát ngôn của nó và biểu hiện âu lo và rõ ràng, quý vị cần làm nhiều hơn hết đơn thuần chấp nhận các phát ngôn của nó. Quý vị phải tiếp tục sử dụng

càng nhiều từ mô tả nếu được khi bạn thảo luận với lớp với con em quý vị. Nếu quý vị nhận thấy các bậc thầy càng, mặt khác nhạy, miễn cưỡng dùng từ ngữ, miệng mấp máy nhưng không âm thanh phát ra hoặc ở trong tư thế tưởng tượng, quý vị có thể bảo là nó đang phân đầu hoặc đang cố nói năng. Đồng thời quý vị phải đặc biệt nỗ lực đặc biệt để che giấu danh từ ghép cho nó nếu mọi người khác nghĩ là nó phát ngôn của nó bị tắt nói lắp. Sự tránh từ dùng hoàn toàn từ ngữ trong những trường hợp đó làm cho nó thêm lo lắng, chớ không bắt đi được. Không phải các từ ngữ là xấu xa, tuy nhiên các từ dùng mới là đáng kể.

Một từ ngữ nên tránh đi. Có gắng đừng xem nó như một đứa trẻ nói lắp. Có một sự sai biệt tế nhị giữa "Nó là đứa nói lắp" và "Nó nói lắp". Thành ngữ đầu tiên đặt nó riêng rẽ như người có lắp và thấp hơn. Thành ngữ sau cho biết nó đang làm việc gì đúng như nó làm nhiều việc khác vậy.

GIẢM THIỂU SỰ LO NGẠI CỦA QUÍ VỊ

Chúng tôi biết được nỗi khổ khăn của quý vị khi lắng nghe con em nói lắp và sự lo lắng tự nhiên của quý vị về con em. Một bà mẹ đưa con mình đến phòng chữa trị nói lắp, giải bày rằng bà thật mệt mỏi và quá mức chịu đựng khi con bà phải phân đầu với trở ngại phát ngôn của nó. Chuyện ấy dường như khó, quý vị có thể giải quyết được gì về sự lo ngại của chính quý vị. Quý vị nên nhớ lại gần bảy mươi lăm phần trăm trẻ con nói lắp sau thời kỳ thơ ấu không còn nói lắp nữa. Sự thông hiểu trợ giúp và yểm trợ khi chúng tắt hẳn còn trong thời kỳ sơ khởi, hiểu biết này gia tăng đáng kể cho xác suất cho con em sẽ đạt được sự phát ngôn thông suốt bình thường. Khả năng của quý vị nhận định chủ quan và hiểu được điều gì con em quý vị đang làm - và chúng tôi có thể sửa đổi toàn thể hoặc thay đổi phương cách chúng ta thực hành những việc - phải giúp đỡ quý vị giảm được âu lo. Các cố gắng để qui định sự trầm trọng và sự thường xuyên của tật đó cho quý vị điều gì cụ thể để thực hành. Hãy tận lực trong khả năng tăng tiến của quý vị để im lặng quan sát tật nói lắp của con em và để ngắm ngưa tật đó trở nên trầm trọng hoặc nguy ngập khi đột nhiên con em quý vị nói lắp. Chú trọng đến điều gì đang xảy ra hiện nay chớ không phải điều gì sắp xảy đến trong những năm tới. Qui định con em quý vị nói thông suốt được bao nhiêu. Nếu quý vị

Đếm các tiếng nói của nó trong một thời gian, ghi nhận các khó khăn, quý vị sẽ nhận ra rằng một tỷ lệ phần trăm các tiếng đủ thừa đều hoàn toàn thông thường - không phải tất cả đều thông suốt, tuy nhiên chắc chắn được chấp nhận vào lứa tuổi của nó. Quý vị có rất nhiều bằng chứng hiển nhiên ở đây mà nó biết được nó nói năng ra sao.

Khi các yếu tố làm xao trộn, làm tăng thêm sự nói lắp các quãng được giảm đi, con em sẽ thoải mái để nói năng không bị ngắt đoạn. Đồng thời quý vị và con em gặp một vấn đề khó khăn được giải quyết tốt đẹp nếu quý vị không quá lo âu.

ÁP LỰC VỀ THỜI GIAN VÀ VIỆC QUÍ VỊ CÓ THỂ GIẢI QUYẾT ĐƯỢC

Áp lực về thời gian có thể tạo kết quả đảo ngược sự phát ngôn của bất kỳ người nào nhưng đặc biệt là của con em. Tuy nhiên, áp lực về thời gian xảy đến trong nhiều hình thức, có hai loại mà quý vị nên biết đến: 1) thông đạt và 2) nếp sống.

Một ví dụ tốt về áp lực thông đạt thời gian là khi một người nghe phản ứng - hoặc bằng lời hay bằng dấu hiệu - đối với các ngập ngừng của đứa trẻ bằng cách nói "chậm lại", "thông thả", "nghe ngời". Hoặc khi một người nghe phản ứng trong phương cách ngược lại: "nhanh lên và phin ra", "Tôi không đợi cả ngày..." Văn người nghe sẽ nói cho đứa trẻ để "chậm lại" một phút và rồi "Nhanh lên, tôi không đợi cả ngày được" để nghe phản tiếp! Dù thế nào, người lớn đang nghe cũng phản ứng, đứa trẻ có thể nhận được câu truyện đạt: "Tốt hơn tôi nên thử nói chậm lại như họ muốn tôi nói vậy." Kinh nghiệm cho thấy là khi các trẻ con từ chối với loại huấn thị như vậy, chúng sẽ khó mà duy trì sự nói năng trôi chảy thông thường được.

Thay vì quý vị thử nói với con em nói chậm lại hoặc nói mau hơn, nên chỉ cho con em tốc độ nói năng thông thường. Để thực hiện như vậy, quý vị cần xem xét lại, đoạn có thể thay đổi với thái độ nói năng, ít nhất khi nói chuyện với con quý vị. Chúng tôi có nghe các phụ huynh báo con em họ là "nó nói nhanh quá", nó hãy ngừng của và lắng nghe tốc độ nói chuyện chậm hơn của người lớn, một ví dụ tốt mà Fred Rogers đưa ra trong quyển Mister Roger's Neighborhood. Điều này sẽ cho quý vị một khái niệm hay về đường hướng theo đó quý vị cần leo lên sự phát ngôn của quý vị về tốc độ khá di thể hiểu được. Có danh năm phút mỗi ngày sử dụng tốc độ nói năng chậm hơn với con em quý vị. Kéo dài các ngừng nghỉ giữa các tiếng nói

các thành ngữ, và các câu nói để giúp quý vị mới chằm lại. Nên nhớ rằng thường các nói chuyện, một cho nhiều hơn cho con em quý vị hơn tất cả các huấn thị miệng như "chằm lại", hoặc "nhanh lên".

Các người lớn nghe nói chuyện có thể cố xuy ép lực về thời gian bằng cách chấm dứt các câu nói của con em dầm dề nó, bằng cách xem vào ngay giây phút con em đang nói dứt quãng, hoặc bằng cách khởi mở một năng trước khi con trẻ chấm dứt câu nói của nó. Hãy đợi con em - để cho nó chấm dứt câu nói - và hãy huân câu trả lời của quý vị trong một hay hai giây đồng hồ. Khi quý vị khởi mở (1) nói chằm hơn khi con em hiện diện (2) để cho nó huân tất mở phát ngôn của nó cũng như huân lại một giây đồng hồ về mở trả lời của chúng quý vị, quý vị sẽ chỉ rõ hơn là nói cho con em làm sao nói trong một phương cách phát ngôn trôi chảy thông thường. Nên nhớ rằng, tạo những dấu thay trong mở nói năng của quý vị, dù là trong năm phút mỗi ngày, sẽ không dễ dàng đâu! Quý vị có thể tự nhiên có kết quả hơn trong mở trí huân một tí về các câu trả lời của quý vị, chớ không chấm dứt các câu nói dầm dề con em và không mở trước khi nó nói hết tốt hơn là quý vị cứ làm chằm lại nhịp độ nói năng của quý vị. Sự thay đổi phần nào hoặc toàn thể mà quý vị thực hiện nhằm tạo các nói chằm lại về ít hơn là, sẽ giúp ích cho con trẻ, do đó quý vị nên cố gắng thực hiện với khả năng của quý vị.

Một ví dụ tốt về áp lực thời gian loại hai, tức nếp sống, là khi các phụ huynh đặt ra những thời khóa cứng rắn, không linh động và chược ăn chiều, đi đồ đạc, đi ngủ, và vân vân. Có thường con huân không, phụ huynh làm như vậy trong mùa toàn thiết lập trật tự lại mở hơn đơn và nhàn lẫn thường xảy ra trong một gia đình bận rộn. Dù với lý do nào, khi các phụ huynh bắt buộc các trẻ con có cuộc sống đúng salt với thời gian của đồng hồ trên tường, các vị này thường nhận thấy kết quả thất bại và thất vọng. Bên cạnh đó, cần phải dùng đa số' nghị lực để thi hành các thời dụng kiểu cũ thông lệ. Thay vào đó, các phụ huynh cấp - mọi việc phải được thực hiện đúng giờ - và tìm các phương cách nhỏ trong đó họ có thể thay đổi. Nên nhớ là quý vị đã dùng nếp sống của thời gian khác để khai triển các thời quen thuộc vậy bằng cách có mọi việc xảy đến đúng lúc ngay thời điểm và

Thực hiện việc gì của quý vị để hoàn tất nhanh chóng - quý vị không thể hi vọng một quý vị bù trừ thời gian đó trong hôm nay. Tuy nhiên, khi quý vị thấy kết quả của thế giới được một phần cấp về thời giờ, sự hiện diện về thời gian nhiều được con em chấp hành và họ quý vị áp dụng, chúng tôi chắc rằng quý vị sẽ có thời giờ để làm mọi việc trong một phương cách ít hối hả và ít căng thẳng hơn!

THÍCH ỨNG VỚI TẬT NÓI LẤP CỦA CON EM

Quý vị phản ứng thế nào là "thích hợp"? Đa số thời gian, không nên phản ứng gì cả. Điều đó có thể một là quý vị nên trung lập như thái độ quý vị đối với phần trời chảy trong phát ngôn của nó. Tật nói lấp là thì trở nên phiền phức cho con em và làm bối rối cho nó đến mức nó mất hoàn toàn phản ứng đối với thái độ của quý vị, thái độ này trở nên không thích ứng nữa. Trong trường hợp đó quý vị phải chứng tỏ cho nó là quý vị biết đến điều gì nó làm không cần phải đưa ra một chỉ dẫn nào bất ngờ, chỉ trích, hoặc thường hay. Quý vị cũng đừng gợi ý là nó đang làm gì cho chúng tật đó. Quý vị có thể nói, "Con thật sự bị bế tắc ở điều này, hoặc "Con đã cố gắng nhiều về tiếng đó", hoặc "Không thú vị chút gì?". Những câu đó phải tương xứng cho những câu của sự thật. Các lần khác nên có nụ cười và nét mặt và lời nói ngụ ý "Đôi khi các lời nói không thoát ra được dễ dàng". Thỉnh thoảng những phút hợp về âm thanh và thời lượng trở nên dị kỳ; hãy cười với nó và tiếp tục nói chuyện. Quý vị cũng có thể biểu hiện một thiện cảm vừa phải đối với nó. Sự uốn nắn giọng nói và thời lượng của những phản ứng đó rất cần hệ. Trong phòng chữa trị tật nói năng, chúng tôi thường vực kích các phụ huynh đã học được các xử lý tốt đẹp đối với tật đó. Một bà mẹ thay đổi từ sự sợ hãi tật nói lấp sang một thái độ cảm kích đối với đứa con trai đã thành công trong việc thông đạt hiệu quả dù gặp một khó khăn trầm trọng, và sự cảm kích đó được phản ánh qua giọng nói của bà. Chúng tôi định hướng mỗi khó khăn khi quý vị lo âu hoặc đau buồn cho con em phải phân đầu, tuy nhiên đừng gia tăng thêm sự lo lắng của con em. Quý vị có thể cần xem xét lại những xúc cảm của chính bản thân trước khi quý vị có thể phản ứng như chúng ta đã lược qua. Chúng tôi không muốn nói là quý vị làm tất một tất cả xúc cảm của thiện cảm đối với con em quý vị; chỉ cần để xúc cảm đó biểu hiện ra trong một thái độ xây dựng của tình thương để nhìn

con em trong hơn là "một đứa nói lắp". Chúng ta chỉ là một phần nhỏ đối với điều gì mà con em thể hiện. Chỉ có điều đó - một kho khăn cần được giải quyết xong như tất tiêu dâm hay là một mũi - tất cả tất đó đều cần được quan xuyên bằng tình cảm.

NÓI VỚI CON EM VỀ TẬT NÓI LẮP CỦA NÓ

Vấn chuyên trị hiệu hợp tác với các phụ huynh của những con em có tật nói lắp mà không hề nêu vấn đề với đứa trẻ. Tuy nhiên có những lúc, mẹ quý vị phải vượt qua khỏi phản ứng nhìn nhận và chấp thuận đối với tật nói lắp của con em. Khi nó đến một chuyên gia trị liệu, con em quý vị cần được nói cho biết điều này vì nó đang bối rối với các từ "vướng mắc", mẹ quý vị muốn được một chuyên gia lắng nghe nó và tìm kiếm phương pháp trị liệu. Con em sẽ hỏi nhiều câu về cách nói năng của nó, chẳng hạn "Tại sao tôi nói không được?" "Tại sao tôi bị vướng mắc?" hoặc luôn cả "Điều gì đang xảy đến cho tôi?" Vào các thời điểm khác, nét mặt của con em nhất là khi nó thất vọng có thể cần được một sự trả lời trực tiếp của quý vị - Quý vị có thể nhận định là nó có ý nghĩ tật nói lắp cần được che dấu. Sự phớt bậy chứng tật ấy ra phải hữu ích cho nó.

Những câu trả lời cho "Tại sao tôi nói lắp?" là kho khăn nhất, tuy vậy quý vị có khả năng thanh thản nó bằng những giải thích ngắn gọn. Đây là một ví dụ mà quý vị có thể nói với nó điều gì:

Tất cả chúng ta đều bị rãng buộc hoặc vướng mắc trong nhiều thời điểm. Vấn người trong chúng ta có thể bị điều này nhiều hơn kẻ khác. Các trẻ con thường một ngày ngưng nhiều hơn cả vì chúng đang còn học nói. Chúng nó cũng rãng ngã nhiều hơn khi bước đi và chạy nhảy. Khi chúng nó gặp trở ngại nói năng, chúng nó đôi khi cố gắng nhiều để ngưng lại và điều đó làm tệ hại trở ngại này hơn.

Bằng cách để nó chú tâm vào các sự rãng ngã trong chính người tu của quý vị khi xảy đến, quý vị có thể giúp nó hiểu được là tất cả chúng ta nhiều lúc cũng gặp khó khăn vậy. Mọi câu hỏi về có hay không điều gì đang xảy ra cho nó phải được trả lời là "KHÔNG" và phải được tiếp theo bằng một sự mô tả đầy đủ hơn điều gì đang diễn ra khi nó nói lắp. Quý vị có thể nhận các cơ hội đó để trấn an nó rằng chẳng hề gì - khi nó bị vướng mắc nếu nó cần

thầy không nói được bằng cách khác. Cốt yếu, ở chính phải được mô tả công kỹ càng tốt, giữ cho các giải thích được giản dị và tránh những âm thanh huyền bí hoặc xúc cảm.

NĂNG TRỰC TIẾP KHUYẾN NHỦ NÓ

Sau khi hỏi "Tại sao?" con em quý vị có thể hỏi "Làm thế nào để ngăn chặn nói lắp?" ý kiến hay nhất là "Đừng cố gắng quá độ như vậy" hoặc "Cố thể thả và nói rộng miệng bỏ." Hay nói với nó nên tập nói bằng giờ công đi đang công hay. Một phụ huynh diễn tả ý kiến này bằng cách siết nắm tay lại và từ từ nói ra đồng thời thốt lên "xi-ra". Quý vị có thể chỉ dẫn cho con em hai phương cách nói một tiếng - "cách kho khăn" và cách đi đang đi thốt ra âm thanh. Nếu nó cần lặp lại các tiếng nói và âm thanh, nó phải tập làm như vậy bằng một cách thông thả; do sẽ cố gắng phải đầu mỗi các từ việc trở nên tệ hơn. Trên hết cả, từng nói giảm khi con em không thực hành hoặc không theo được lời khuyên bảo của quý vị.

Đừng bảo con em làm sao đừng nói lắp. Khuyến cáo như là "Hít một hơi dài" hoặc "Nghĩ đến điều gì mà con muốn nói trước khi con nói" hoặc "Nói chậm lại", sẽ làm trôi thêm tất nói lắp ít nhất trong ba phương cách: đó có nghĩa là nếu nó đã làm điều gì đúng, nó đã không nói lắp; điều đó làm cho nó có mặc cảm tội lỗi vì nó không thực hành được điều khuyến như; và sau rất khuyến cáo ấy thường thêm vào những phong thái phụ trội cho nó nói năng của nó, các này làm rối cho nó và những người nghe nó và hơn nữa ngăn trở sự nói năng trôi chảy.

GIẢM CÁC SỢ HÃI ÂU LO VÀ THẤT VỌNG VÌ NÓI NĂNG

Một trong những cách hay nhất để khuyến khích con em quý vị để nói về các sợ hãi, nỗi lo âu, và nỗi thất vọng của nó. Điều này có nghĩa là quý vị phải sẵn sàng chấp điều con em cảm thấy ra sao mà không chỉ trích hoặc không thuận, dù cho các điều này xem ra vô lý đối với quý vị. Các xúc cảm đó không phải là những dấu hiệu yếu kém hoặc khiếm khuyết; chúng cho biết là con em quý vị cũng là người. Một phụ huynh thoải nói sợ hãi trong đi vắng và trong hiện tại và không khả năng để chuyển đạt ý nghĩ của mình cho con em bằng các sợ hãi là thông thường, và chúng ta có thể tập giảm lại các sợ hãi đó. Đa số các sợ hãi của con em quý vị có thể không trực tiếp liên hệ đến nói năng,

Tuy nhiên chúng có ảnh hưởng toàn diện đến con em là làm cho nó càng ngập ngừng thêm và im lặng - Phải bắt tất cả các số hỏi của nó và trấn an con em quý vị là quý vị chấp nhận nó và những nỗi lo sợ của nó trở nên kém quan trọng -

Nên tránh làm gia tăng sự sợ hãi của con em quý vị bằng quá chăm lo cho nó. Đừng làm tất cả mọi việc cho nó hoặc xếp đặt nếp sống cho nó trong một phòng cách mà nó không cần phải nỗ lực gì cả. Nếu nó nói chuyện bằng điện thoại, nên khuyến khích nó. Qua chue toàn sẽ gia tăng các nỗi sợ hãi của nó về mọi năng và tất nói lại.

Có những phương pháp bổ túc khác để ứng phó với những nỗi sợ hãi của con em quý vị. Nhiều phụ huynh cho phép con em đi đến nhà vào ban đêm trong phòng ngủ để mua đi một lo sợ bằng đêm của con em. Nên đi cấp đến điều gây lo sợ cho con em bằng từng bước một, và tạm dừng lại tạm thời khi nó trở về sợ hãi. Đoạn nói lại cơn nguồn lo sợ khi con em sẵn sàng. Đừng bao giờ bắt buộc nó; vẫn cần thời gian cần thiết. Có đứa trẻ chạy trốn khỏi phòng khi có khách đến nhà. Mẹ nó giúp nó bằng cách đổi cho khách an tọa về mọi chuyện, đoạn gọi nó vào đến cửa để nhận món gì trên tay mà bà, lần đầu tiên bà cứ thanh công đi dăng. Đoạn bà cho phép nó rời khỏi phòng nếu không nói năng chi cả. Các lần sau, đứa trẻ có thể ngồi yên trên vé của bà trong một thời gian tiếp khách và nói "Kính Chào" khi nó rời khỏi phòng. Các chương ngại được lần lượt vượt qua vậy.

Nếu con em quý vị vướng vào những thói tật xấu thật trầm trọng và nói lặp nhiều, nó có thể bị ảnh hưởng gia tăng về thất vọng. Nhiều phụ huynh mô tả phương cách khác nhau để thúc rình hết hiện vật chúng tất đó. Một người cha khuyến khích con em dẫu mạo vào Chui Hi Bobo càng nhiều nếu có thể được cho đến khi nó cảm thấy thanh thản hơn. Một người khác nói với con trai mình một cách riêng rẽ và cho phép nó nói điều gì nó muốn mà không bị phản kháng, chỉ có mẹ trấn an mà người cha hiểu được các xúc cảm của con mình. Một người cha khác lại bảo con mình nên nói vào rác để "phun ra độc chất". Thế dục ngoài trời cũng có ích cho sự giảm đi căng thẳng cũng như đã có các hoạt động nào mà mẹ biết hiện không cần lời nói.

Chúng tôi đã lược dẫn nhiều điều cho quý vị thực hành để đảm bảo cho con em quý vị niềm lạc vọng nhiều nhất trong việc khai triển mọi năng bình thường. Khi quý vị thực hành các đề nghị của chúng tôi, nên làm hơn thế nữa một tí. Tìm những phương cách để tận tâm giúp con em quý vị, không phải bằng một nỗ lực cường quyết để tự luận bả lý do duy nhất con em

quí vị mới lập, những bài sử hoạn li² hồ tương cũng hoạt động
vào nhau. Đừng nên tìm hoặc mong muốn được sự tán thưởng của
con em quí vị. Quí vị không ban một ân huệ để được tri ân,
trái lại quí vị đang thi hành điều gì thuộc về quyền lợi của con
em quí vị.

Nếu chúng tôi không công hiến quí vị đủ các phương thức để
thực hiện, nên hỏi chuyên gia trị liệu về các phương pháp thích hợp
cho tình trạng đặc biệt của quí vị. Nếu quí vị tạo được phương
pháp riêng của quí vị, có lẽ quí vị áp dụng hiệu hiệu hơn của
chúng tôi. Quí vị chỉ cần nhớ những nguyên tắc tổng quát được
chúng tôi mô tả ứng dụng cho hệ liên hệ xây dựng và cụ thể
với con em quí vị.

Khi quí vị đọc qua những đề nghị của chúng tôi, quí vị ngạc
nhiên là có lẽ chúng tôi mong ước một sự thay đổi trong đời
hơn nữa quí vị đưa vào con em quí vị. Quí vị có lý đấy; khả
năng quí vị áp dụng các đề nghị của chúng tôi sẽ định hướng
nước thành công trong nỗ lực của quí vị. Tương quan hành
động giữa phụ huynh và con em không tùy thuộc vào các thông
lệ đơn thuần; liên hệ với chuyên gia trị liệu đang chia trí cho
con em quí vị cũng như vậy. Chúng tôi nhận thức là quí vị
đóng một vai trò khó khăn hơn vì là một phụ huynh, quí vị
phải trên miền sống với hậu quả của các quyết định của quí vị và
nhận lãnh trách nhiệm tới hậu. Các ý niệm chúng tôi đã công hiến
đào sâu vào cốt r² của tất mới lập - và nhiều vấn đề nhận
sinh khác nữa. Chúng tôi tin tưởng vào một nỗ lực tận tụy về
phần quí vị để thực hành những nguyên tắc đó sẽ mang lợi ích đến
cho cả quí vị và con em quí vị.

- HẾT -